

Fédération Mondiale
des Anciens Combattants
World Veterans Federation

VETERAN

VOJNE ZA SLOVENIJO

7

Glasilo Združenja veteranov vojne za Slovenijo
april '99

Prešernova pesem za veterane
151 letnica slovenske zastave
Holmec je vstal
Tam, kjer smo doma

Izdajatelj: Predsedstvo Združenja veteranov vojne za Slovenijo, p.p. 2780, Rojčeva 16, 1110 Ljubljana, tel: 061-441-784, fax: 061-442-688. **UREDNIŠTVO: Glavni in odgovorni urednik:** g. Renato ZORKO, p.p. 109, 8250 Brežice, tel./fax: 0608-67-845, GSM: 041-683-312, Email: Renato.Zorko@zvvs.si, http://www.zvvs.si.
Člani uredništva: g. Drago BITENC, g. Srečko LISJAK, g. Stane GRANDA, ga. Mjuša SEVER. **Oglasno trženje:** Media-Boom d.o.o., g. Milči ŽGANJAR, Jakčeva 5, 1119 Ljubljana, tel./fax: 061-140-18-64, GSM: 041-670-485. **Zunanji sodelavci:** Aforizmi: g. Franci CEC, Karikatura: g. Milan ALAŠEVIČ, Humor: Janez ŽALIK. **Žiro račun:** 50103-678-0098871, Devizni račun: 900-27620-114660/2, NLB d.d., Trg Republike 2, 1000 Ljubljana. **Cena izdoda:** 200,00 SIT/1,05 EURA. **Grafična priprava in tisk:** KVM Grafika, Ribnica, Naslovnica: Letni zbor OZVVS Kočevje, Šeškov domu, 12. februar 1999.

Na podlagi mnenja Urada vlade RS za informiranje številka 23/138-758/96-12 z dne 03.04.1996 je javno glasilo Veteran vojne za Slovenijo vpisano v evidenco javnih glasil pod zaporedno številko 1344, proizvod informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3 tarife prometnega davka, po kateri se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 %.

Prispevke za naslednjo številko Veterana pošljite na urednikov naslov. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavljali. Člani ZVVS lahko namesto imena in priimka navedejo svojo člansko evidenčno številko, če ne želijo biti imenovani. Prispevke nam obvezno pošljite na računalniških disketah 3,5- v urejevalniku besedil Word for Windows, ki vam jih bomo vrnili, vrnili pa bomo tudi fotografije za objavo.

VSEBINA:

R. Zorko: Hladna vojna (urednikova beseda)	3
S. Granda: Prešernova pesem za veterane	3 - 4
D. Bitenc: ZVVS od ustanovitve naprej	4 - 5
D. Bitenc: Pravni nasveti	5 - 6
R. Štupar: Zakon o orožju	6 - 7
R. Zorko: Veterani o veteranu	8
Klub ugodnosti	8

Veteranov dopisnik:

R. Zorko: Holmec je vstal	9 - 10
D. Erhart: Gospodarji na svoji zemlji	10 - 11
R. Zorko: Tam, kjer smo doma	11 - 12
T. Jan: Moje aktivno sodelovanje v osamosvojitveni vojni	12
R. Zorko: 151-letnica slovenske zastave	13
J. Kocbek: Moje mnenje	14
R. Zorko: Nikoli ni prepozno	14
A. Jamnik: Odperto pismo	15 - 16
Veteran 01161-09: Nesporen in časten	16 - 17
R. Zorko: Klub veteranov	18 - 19
R. Klinar: Karavanke '91	19

In memoriam:

F. Baznik: Vladu Pucku v spomin	20
D. Bitenc: Luka je zaspal	20

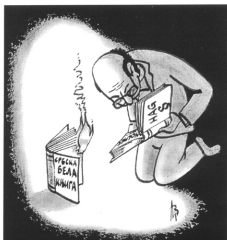
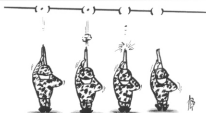
Poezija:

D. Erhart: Jezdec Apokalipse, Poganski tempelj ..	21
---	----

M. Žganjar: Vprašalnik agencije Media-Boom Cenik oglasnega prostora	22
--	----

R. Murn: Nagradna križanka št. 2 Rešitev nagradne križanke št. 1 Nagrajenci nagradne križanke št. 1	23
---	----

B. Bračič-Pošta Slovenije: Filatelija	24
---	----

TIHO, SOVRAŽNIK NE SPI

Na manevru pride general do vojaka, ki čepi v grmu in ga vpraša:

»Kaj delaš tu?«

Vojak tiho odgovori:

»Opazujem sovražnika«

General, sedaj tudi šepče, vpraša:

»Kje pa je sovražnik?«

»Tam za tistim hribom, 5 km od tu!«

»Zakaj pa mi potem tako po tihem govoriš?«

»Ker sem prehlajen...«

HLADNA VOJNA

(urednikova beseda)

Se do nedavnega je služboval na lokalni radijski postaji, kjer je v zadnjem voditeljskem dopoldnevu v goste povabil T. Krvoviča in D. Bitenca za temo pogovora tedaj in še spornega logotipa ob 30. letnici TO. Samo po sebi je bilo umevno, da v goste povabi tvorca MSNZ in predstavnika veteranov, ki bodo s svojega zornega kota podali svoje vidjenje. Vodstveni kader delodajalca pa je od voditelja zahteval v pogovor povabiti še »nasprotno stran« (?). Tako je bil v zagati, ker ni vedel ali naj telefonira in pred mikrofonom povabi kakšnega jugo-general, ki se svobodno sprehaja po samostojni Sloveniji. Bolj je bilo napeto nekaj minut po oddaji s sprejetjem »groznilnega telefonskega klica«, ki ga je, hočeš-nočeš, moral osebno prijaviti kriminalistom. Od NN mu je bilo zagroženo, da ni VEČ zaželen ne tu ne tam... In pravi šok je še sledil! Na vse dogajanje je celo vodstvo reagiralo zanemarljivo, češ, mi prijave že ne bomo podali, (nekdo se je samo »zaj...«), čeprav je bil sprejel grožnjo na delovnem mestu. S tako odločitvijo vodstva mu je bila torej tudi odvzeta edina pravna možnost najti groznilnega »prijazneža«. Takrat je prvič, z občutenjem na lastni koži, zabeležil resno omaloževanje osamosvojitvene vojne in veteranov.

Se ne dolgo tega je »ta isti veteran« preko elektronske pošte prejel pismo anonimneža (kot mnogi drugi) o slovenski protustavnosti služenja vojaškega roka in kratenju človekovih pravic ter svobode gibanja, ne zavedajoč se, da mu je prav ta, po njegovem »protustavnost« omogočila, da preko relativno novega javnega elektronskega medija, anonimno (!) izraža svojo demokratičnost, kar presega vse meje javnega demokratičnega dialoga. Pa še pismo naj bi objavili? Lepo vas prosim! Takšnih in podobno mislečih je bilo leta '91 v Sloveniji veliko, dovolj in preveč! Torej, ste že opazili, da je osamosvojitvena vojna iz leta '91 predmet posmeha? Ste se tudi vprašali zakaj in predvsem komu to ustreza? V neki zabavni televizijski oddaji je znani medijski človek izvedel skeč: padel v blato in si umazal kolena rekoč: »Ja, padel sem za domovino, ampak sem se pobral!« Skeč ženam, materam in otrokom padlih borcev za samostojno Slovenijo prav gotovo ni priklical nasmeška na obraz. Humor je humor, vendarle pa ima svoje meje, moralne, vsaj za nekatere. Sicer pa je država tako ali tako zgubila vse moralne norme, zato ni čudno, da je tudi nekateri njeni prebivalci nimajo več.

R. ZORKO

PREŠERNOVA PESEM ZA VETERANE

8. februarja smo se spominjali 150 letnice smrti največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna. Kako lepo bi bilo, ko bi ob taki priložnosti veterani vojne za Slovenijo lahko vžičeno govorili o naši državi. Naš nesmrtni poet je neskončno verjel v svoj narod. Ne samo, da je zavrl ilirizem, ki je eden idejnih predhodnikov jugoslovanstva, ampak je vztrajal v pesnikovanju v slovenskem jeziku, čeprav bi mu pesmi v nemškem jeziku, ki ga je enako obvladal, prinesle nesporno svetovno slavo. Tako je še vedno malo znani pesnik majhnega naroda. Seveda ni zato nič slabši, le razvpit ni.

Bolj ko sem razmišljal, o kateri pesmi bi veljalo posebno spregovoriti, bolj mi je lezla v zavest njegova Nezakonska mati. Otrok, o katerem nesrečna mati govori, me neskončno spominja našo samostojno slovensko državo.

Slovenci smo šli v svojo samostojnost z neizmernimi upanji. Glede na to, kaj mora vse država ustvariti, da se lahko tako imenuje, smo bili malo naivni, toda naivnost je v takih primerih nujna. Je le druga beseda za junaštvo. Ker so nas čakale velike težave zaradi sprememb notranjepolitične ureditve, ta človek danes lažje prenašal določena razočaranja. Tolažil bi se: »Saj bo kmalu bolje.« Ali bo res?

To kar se dogaja v zadnjih tednih s slovensko državo, presega vse meje. Ni se mogoče znebiti vtisa, da se stvari dogajajo zaradi neznanja in nesposobnosti, ampak prevladuje vtis, da je v ozadju načrtnost. Ves po osamosvojitveni čas smo priča nadvse intenzivnim prizadevanjem, da se vojna 1991 minimalizira, če že

ne izniči. Tiste, ki imajo največ zaslug za samostojno slovensko državo izrivajo na družbeni rob, če že ne preko njega. V tem boju so očitno dovoljena vsa sredstva.

Ker nas je bilo državno vodstvo pripravljeno prve žrtvovati za samostojnost Slovenije, imamo pravico tudi do neprijetnih pripomb o razmerah v katerih živimo.

- Sodišče je oprostilo nekdanjega oficirja JLA Eduarda Kovačiča, ki je kot komandant njenega motoriziranega bataljona v času vojne za Slovenijo maltretiral Slovence, jim grozil s smrtjo in povzročal materialno škodo.

- Minister za notranje zadeve je odpravil spisek nezaželenih oseb. Kot je znano, je ta vseboval imena tistih, ki so se pregrešili ob vojni za Slovenijo. To je storil v imenu evropskih norm in zaradi spoštovanja človekovih pravic. Prekrasno! Ne bomo presenečeni, ko bomo brali, da je nekdanji polkovnik in kasnejši general Aksentijević predlagan za najvišje slovensko odlikovanje zaradi zaslug pri slovenski osamosvojitvi.

- Zakaj je bilo treba provocirati del udeležencev vojne za Slovenijo? Logotip ob 30 letnici TO, ki je bila del JLA, z rdečo zvezdo, ki je v tem primeru mednarodni znak komunizma, ni mogoče razumeti drugače kot načrtno provokacijo. Z večjo zgodovinsko upravičenostjo kot nekdanje TO bi se Slovenska vojska lahko spominjala kmečkih puntarjev, upornikov proti Francozom 1809. leta in Maistrovih borcev. Nekdanja TO je primerljiva predvsem z nekdanjimi avstroogrskimi domobranskimi bataljoni.

• Ob nedavni proglasitvi Slovenke leta je načelnik generalštaba Slovenske vojske Podbregar poslal tja častni vod. Ali poveljuje najbolj zanikrni glumaški skupini, ki je sposobna le najslabše operetne predstave?

Družini Eduarda Kovaciča iz srca želim vse dobro, saj ni kriva napak družinskega poglavarja. Razumem stiske nekdanjih nezaščenih oseb, toda že starejši mladoletniki odgovarjajo za kazniva dejanja. Neskočno občudujem zadnjo Slovenko leta. Slovenska vojska bi ji lahko učinkovito pomagala, pomagala tako, da bi ji v pomoč poslala enega ali več vojakov, ki se odločijo za civilno služenje vojaškega roka. Seveda pa ni bila v ospredju nesrečna, a pogumna mati, ponižati je bilo treba slovensko državo. In to je vsem zgoraj naštetim dejstvom skupno. Komu služi tak odnos do samostojne slovenske države?

Kaj pa je tebe treba bilo,
dete ljubo, dete lepo.

? ? ?

Slovenska država, še posebno pa veterani, smo vsem tistim, ki so ji do zadnjega nasprotovali, danes pa imajo od nje velike koristi, silna zoprna kost v grlu, ki jim kvari »med in mleko«, ki se jim cedita po njem. Zamanj je opozarjati na položaj svojcev padlih in ranjenih v vojni za Slovenijo, zamanj je spominjati na tiste, ki so bili že med samo vojno ali kasneje odpušteni iz službe, zamanj je spominjati na zmerjanja, ki smo jih bili deležni, zamanj, zamanj, zamanj...

Oča so kleti, topli me,
mati nad mano jokali se,
moji se mene sramovali se,
tuji za mano kazali so.

Škandal povezan z lažnim pisanjem o osamosvojitveni vojni in dejanjih slovenskih borcev na mejnih prehodih Vič in Holmec, ne le potrjuje vse gornje očitke, ne dokazuje samo, česa so sposobni nasprotniki slovenske osamosvojitve, ampak meče v čudno luč gospoda notranjega ministra, ki sicer zgrožen prizna, da je malo podcenjeval gonjo proti slovenskim osamosvojiteljem. Konkretni novinar je v teh vprašanjih nebiesten, saj je žrtev nekih igrice ali pa lastnih ambicij. Bolj pomembni so komentatorji, ki so prilivali olje na ogenj in odgovorni minister! Nič nas ne zanimajo politične igrice v katerih je udeleženi, saj jih je ob prehodu v politiko moral pričakovati! Nič nas ne zanimajo njegova osebna gledanja in kombinacije! Za božjo voljo! Saj ni država zaradi nje! Prva naloga ministra ji je služiti, ne pa si jo podrežati! Ali ni ministrova prva naloga ščititi čast države? Ali nimamo tudi mi, veterani vojne za Slovenijo, pravice do varstva človekovih pravic? Ali ni temeljna človekova pravica, pravica do dobrega imena? Gospod minister! Človekove pravice priznavate nekdanji jugoslovdateski! Prav! Ali veterani vojne za Slovenijo nimamo takih pravic! Ali smo za vas drugorazredni državljani? Škoda je nepopravljiva. Skotila se je pod vašo oblastjo. Kje ste vsi tisti, ki se tako organizirano in z blagoslovom ali pomočjo z najvišjega mesta oglašate ob »blatenu« slovenske preteklosti? Neodgovorno bi se bilo spraševati, kaj bo z nami, veterani vojne za Slovenijo. Spraševati se moramo, kaj bo z našo samostojno slovensko državo? Prešeren ima odgovor:

Al te je treba bilo, al ne,
vedno bom srčno ljubil te.

dr. Stane GRANDA

ZVVS OD USTANOVITVE NAPREJ

7. del

Dogodki, ki so povezani z vojno za Slovenijo, si v zadnjem času kar sledijo. O aferi Holmec ne bom pisal, saj pričakujemo, da bo Državni zbor Republike Slovenije izpolnil svoj sklep ter ugotovil odgovornost in predlagal sankcije za tvorce tega konstrukta.

Začele pa so se resnejše razprave o sami vojni ter drugih posebnih pogledih na dogodke v letih 1990 in 1991. Posebej odmevno je bilo po večinskem mišljenju neustrezno obeleževanje 30. obletnice nastanka TO SRS. Gre za delni simbol peterokrake zvezde. V našem glasilu, ki ne pozna cenzure, je bilo že objavljenih nekaj mišljenj. Pa vendar se je potrebno vprašati, ali vsi vemo, zakaj se je začela vojna za Slovenijo? Ali smo si že kdaj na ustrezen strokoven način dopustili možnost izraziti naša gledanja na dogodke iz let 1990 in 1991? Ali se zavedamo, kateri so pravi vzroki za oborožen napad bivše JA na samostojno in neodvisno Republiko Slovenijo? Zakaj dopuščamo političnim strankam, da razmišljajo namesto nas?

Kdor še vedno dvomi, da je JA s svojim vojaškim napadom na silo želela podaljševati agonijo nikoli doživete komunizma ter že dolgo izpetega socializma s samoupravljanjem, ta ne ve, zakaj je šlo v letih 1990 in 1991. Zakaj je tako težko razumeti, da tista vojska, ki je izdala ukaz o lastni razorožitvi (15.05.1990), ne more biti predhodnica Slovenske vojske? Enostavno ne in pika. Zakaj pravi veterani vojne za Slovenijo ne moremo spoštovati peterokrake zvezde? Zato, ker nam je ta simbol leta 1990 in 1991 stregel po življenju tako nas kot naših najbližjih. Je to tako težko razumeti tistim, ki ne prenesajo simbola kljukastega križa? Vsak simbol zase je v določenem zgodovinskem obdobju predstavljal gorje, strah, trpljenje.

Res je, večina nas je bila rojenih pod to zvezdo. Sam sem v prejšnji državi prejel visoko vojaško odlikovanje takratnega maršala, bil sem v rezervi TO Edvarda Kardelja v Kočevski Reki, celo za mladinskega komisarja. Vendar - maja leta 1990 sem ugotovil, da to ni

več moja vojska! In tej zvezdi nisem nič dolžan, to bi rad povedal. Za to, da živim s svojo družino v samostojni in neodvisni Republiki Sloveniji, nisem nikomur nič dolžan, ker sem svojo nalogo do domovine in družine pravočasno in častno opravil.

Če bi bilo vse tisto, kar je bilo izrečeno glede vloge TO SRŠ v javnosti in na različnih "strokovnih" srečanjih točno, bi se morala Slovenija osamosvojiti leta 1971 oziroma najkasneje leta 1974. Pa se ni. In vemo zakaj ne. Zaradi družbenopolitične ureditve, ki se je leta 1990 po prvih demokratičnih volitvah spremenila iz enostrankarskega sistema v večstrankarski sistem in šele to je omogočilo izvedbo tako plebiscita leta 1990 kot tudi samo pravno in dejansko osamosvojitve. Da pa je bil "prostovoljen sestop z oblasti" ena največjih prevar v zgodovini slovenstva, bo pokazala prihodnost ter zgodovina z ustrezne časovne distance. Skupaj z namišljeno spravo v Kočevskem Rogu.

Kdor se je leta 1990 in 1991 ODLOČIL, da brani nastajajočo novo državo tudi s svojim življenjem, nima glede tega nobenih problemov in ve, da današnja slovenska vojska nastala iz Manevrske strukture narodne zaščite, ki so jo tvorili tako pripadniki bivše TO, milice in prostovoljci. Kdor pa je imel v mislih zastaviti življenja drugih, verjamem, da mu danes ni lahko.

Slovenska vojska je obstajala že od oktobra 1990 naprej. Vendar v Zakonu o obrambi in zaščiti iz leta 1991 ni bilo mogoče zapisati pojma "Slovenska vojska", ker bi bil že to vzrok za napad Beograda. To je dejstvo, ki ga še tako močno napenjanje ne more spremeniti.

Morda še nekaj besed o aktualnih vprašanih povezovanju z drugimi veteranskimi organizacijami v Republiki Sloveniji. Nobenega pravega razloga ni, da bi iz vojne 1991 obstajali dve veteranski zvezi. Pa obstajata. Tako je bila volja vodstev in članstva. V kolikor se bosta ZVVS in Združenje Sever odločili povezati se, bosta to storili. Brez botrov. Stališče ZVVS glede povezovanja z ZZB NOB je jasno - lahko sodelujemo, ne bomo se povezovali, ker nimamo skup-

nih interesov niti glede reševanja statusno pravnih zadev niti glede ostalih tekočih zadev. Z ZZB NOB tvorno sodelujemo na ravni Svetovne veteranske federacije.

Po dolgem času ter glede na pobudo ZVVS glede javnih izjav v aferi Holmec je matični odbor Državnega zbora 07.04.1999 obravnaval besedilo in amandma-je k spremembam in dopolnitvam zakona o vojnih veteranih v drugem branju. Namesto, da bi po osmih letih le doživeli moralno priznanje in bili ustavno enakopravni, je matični odbor podprl amandma Vlade, s katerim se je starostna meja upravičencev do veteranskega dodatka povišala iz 50 na 55 let. Kako bo v Državnem zboru? Apeliram na vse člane ZVVS ter vodstva OZVVS ter pokrajinskih odborov, da vložijo maksimalne napore ter pojasnijo poslankam in poslanecem Državnega zbora iz njihovega okolja, zakaj je potrebno črtati neenakopravne določbe zakona o vojnih veteranih, ki gredo le na škodo veteranov vojne 1991.

Sedaj pa še rebus - ob osamosvojitvi so vsi državljani nove države dobili lastninske certifikate v zneskih, ki presegajo 25.000 SIT. Ta znesek pa bi v povprečju morala letno plačati država vojnim veteranom iz leta 1991 za dodatno zdravstveno zavarovanje, v kolikor bi odpravila neustavno in diskriminacijsko določbo starostne omejitve 50. let za okoli 40.000 vojnih veteranov iz leta 1991. Ali smo vredni toliko? Rešitev pošljite v Državni zbor Republike Slovenije.

ln kako je z ustanovitvijo zveze? Postopki se zaključujejo, k pogodbam o ustanovitvi pristopajo na novo registrirana OZVVS (prej območni odbori), v teku so usklajevanja besedila statuta zveze. Po kompliciranem začetku si večina želi uspešen in za vse zadovoljujoč zaključek ustanavljanja Zveze veteranov vojne za Slovenijo.

Drago BITENC, dipl.iur.
generalni sekretar ZVVS

(se nadaljuje)

PRAVNI NASVETI

(uvodnik)

V glasilu Veteran vojne za Slovenijo začenjamo z novo rubriko Pravni nasveti. Po izvedeni anketi v prejšnji številki, kakor tudi na podlagi številnih vsakodnevnih telefonskih klicev ter pisnih prošenj naših članov po pravnih nasvetih, ki so naslovljeni na sedež ZVVS, je tovrstna rubrika ne samo popestritev našega glasila temveč predvsem potreba.

V tej rubriki Vam bom poskusil odgovoriti na Vaša vprašanja z dveh pravnih področij - uveljavljanja pravic vojnih veteranov na podlagi veljavnega Zakona o vojnih veteranih ter vojnih invalidov na podlagi Zakona o vojnih invalidih. Oba zakona sta objavljena v uradnem listu Republike Slovenije št. 63/95. V

kolikor moje skromno vedenje o tej tematiki ne bo zadoščalo, bom poskušal pridobiti ustrezne odgovore na Vaša vprašanja pri pristojnih strokovnih institucijah.

Namesto strokovnega uvoda pa kratko razmišljanje o tem, kakšne pravice sploh lahko pričakujemo vojni veterani in kaj nam ta trenutek država nudi. Pričakujemo tako moralne kot materialne pravice. Ko govorimo o moralnih pravicah, gre s strani države za priznanje aktivnosti, povezanimi z nadpovprečno nevarnostjo posameznik in posameznikov, ki so v letih 1990 in 1991 doprinesli k obranitvi napadene samostojne in neodvisne Republike Slovenije. In to

brez izjeme!

Ko nam bo priznana moralna pravica, da smo soustvarjalci in branitelji nove države, bodo sledile tudi materialne pravice. Gre za tisti minimum, od katerega smo upravičeni vsi vojni veterani in ne samo nosilci državnih odlikovanj. Odlikovanja so bila podeljena tistim, ki so se posebej izkazali, zakon pa mora poskrbeti v moralnem in materialnem smislu tudi za tiste, ki odlikovanj niso prejeli.

Do uveljavljanja pravic na podlagi omenjenih zakonov imajo pravico samo tisti, ki jim država prizna status vojnega veterana. Te pravice se lahko uveljavljajo šele, ko vojni veteran dopolni 50 let življenjske starosti. (ta določba, ki je po našem mnenju neustavna, je predmet sprememb Zakona o vojnih veteranih, ki je sedaj v zakonodajnem postopku).

Nekje je torej potrebno začeti. Prvi korak in moralna dolžnost udeleženk in udeležencev vojne za Slovenijo je, da pričnejo pri Upravi enoti, kjer imajo prijavljeno svoje stalno prebivališče, postopek za pridobitev statusa vojnega veterana. Že tu se boste srečali z nekaterimi težavami, vendar ne obupajte. Vse, kar boste počeli, počnite pisno! Ne nasledajte telefonskim in ustnim zagotovilom birokratov, temveč zahtevajte pisne odgovore v zakonitih rokih, pa čeprav bodo negativni. Samo s konkretnimi primeri lahko pri državnih institucijah dokazujemo, da tudi minimalne pravice, ki jih daje zakon, niso dosegljive. V kolikor se bo zataknilo, Vas prosim, da na sedež ZVVS posredujete kopijo dokumentacije ter kratek opis težav oziroma v naši novi rubriki postavite vprašanje.

Vprašanja za rubriko naj bodo kratka in jasna. Posredujete jih lahko pisno glavnemu in odgovornemu uredniku g. Renatu Zorku ali neposredno na sedež ZVVS, lahko pa uporabite Internet ter elektronsko pošto.

Vprašanje:

Imam status veterana vojne za Slovenijo. V njej sem bil udeležen kot šifer v občinskem centru za zveze občine Tržič. Vpoklican sem bil 6. maja 1991 in deloval vse do 31. oktobra 1991 z 14-dnevnim presledkom v mesecu avgust. V vojaški knjižici pa imam vpisano udeležbo od 27. junija 1991 do 07. julija 1991. Opažam, da imajo nekateri rezervisti vpisanih veliko več dni oziroma toliko, kot so dejansko sodelovali. Za odgovor se vam zahvaljujem-Vojko Černigov, Tržič.

ODGOVOR:

Zakon o vojnih veteranih (Ur.l. RS št.63/95) določa v zadnjem odstavku 2. člena časovni okvir od 26.06.1991 - 18.07.1991, v katerem se lahko veteranu vojne za Slovenijo prizna status vojnega veterana. Vpis trajanja udeležbe v vojaški knjižici kot javni listini "naj bi" izkazoval dejanski čas udeležbe posameznika v vojni. V kolikor ste bili udeleženi v vojni dlje, kot Vam piše v vojaški knjižici, morate pisno zahtevati od pristojne Upravne enote, oddelka za obrambo, kjer imate prijavljeno stalno prebivališče, da Vam vpiše dejanske podatke. Od tega bo odvisen čas priznanja pokojninske dobe.

Časovni vpisi trajanja udeležbe v vojni od 27.06.-07.07.1991 so posledica neustreznega podzakonskega akta ministrstva za obrambo, ki je že v letu 1992 v naprej prejudiciral, da se je vojna v Sloveniji končala s podpisom Brionske deklaracije, čeprav takrat sploh še ni bilo zakona o vojnih veteranih.

dipl. iur. Drago BITENC

ZAKON O OROŽJU

**Poglavitne razlike med predlogom zakona o orožju na osnovi
Ljudske iniciative in vladnim predlogom zakona o orožju MNZ**

1. Predlog zakona o orožju - ljudska iniciativa prevzema vse dobre rešitve, ki jih ponuja vladni predlog, upošteva pa tudi praktično vse utemeljene pripombe strokovne javnosti, medtem ko jih vladni predlog upošteva le v nebitnem obsegu.

2. Predlog zakona o orožju - ljudska iniciativa dejansko upošteva direktivo EU o nadzoru nad nabavo in posestu orožja (91/477/EEC), medtem ko ji vladni predlog sledi le deklarativno, besedilo členov pa od nje bistveno odstopa (Npr.: določbe, ki urejajo nabavljanje orožja za tujce - 65. člen vladnega predloga, v nadaljevanju VP, omogočajo nabavo orožja tujcem, brez predhodne odobritve matične države, članice Unije, kar je v nasprotju s 1. točko 6. člena direktive EU; VP ne predvideva obveščanja držav članic EU, ki ne zahtevajo predhodnega dovoljenja za transfer

orožja, kar predvidevajo določila 13. člena direktive EU, VP uporablja pojem "športno streljanje, ki predstavlja brez dodatne obrazložitve bistveno zožitev pojma "streljanje na tarče, ki ga uporablja besedilo direktive EU.)

3. Predlog zakona o orožju - ljudska iniciativa natančno določa stroge in enotne pogoje, potrebne za pridobitev orožnih listin in orožja (Npr.: drugače kot VP pojmuje zanesljivost, določa obvezne teme orožnega izpita in izključuje izjeme), medtem ko je vladni predlog, pod pretežno večje trajnosti, preohlapien in tako še nadalje omogoča neenotno izvajanje orožne zakonodaje na celotnem območju države (Npr.: ugotavljanje zanesljivosti temelji na sklepanju, kaj bo posameznik počel v prihodnosti).

4. Predlog zakona o orožju - ljudska iniciativa

VETERANI O VETERANU

V času od izdaje zadnje šeste številke glasila »Veteran« (16. december '98) je do 10. januarja prislo 180 izpolnjenih anket, kar predstavlja 1,38 % od vseh prejemnikov. Z odzivom sem zadovoljen, saj je potrdil usmerjenost našega glasila in odgovoril na nekatera vprašanja v zvezi z njegovo naravnostjo in željenimi spremembami. Dejansko gre za naključni anketni vzorec anketirancev, za katerega pa lahko tudi trdim, da predstavlja delni reprezentativni vzorec, tako po starosti, kot tudi po izobrazbi, saj končni rezultati odstotkovno ne odstopajo od delne analize ankete pri npr. prvih 80-tih anketirancih.

Kar 88,8% (160 od 180) anketirancev redno prebira glasilo Veteran, ob njih pa glasilo prebira še 248 drugih bralcev-družinskih članov, prijateljev, znancev, kar pomeni 137% rast števila bralcev.

Večji del anketirancev 69,4 % ne želi sodelovati kot avtor v glasilu, zato je tudi velik odstotek tistih anketirancev (93,8%), ki še niso ali ne bodo objavljali svojih prispevkov v glasilu.

Pri oceni glasila izstopajo ocena 7 (32,2%), ocena 8 (31,6%) in ocena 9 (12,7%), kar 92,6% anketirancev pa je glasilo ocenilo »pozitivno«, torej o ocenami od 5 do 10.

Anketiranci najpogosteje prebirajo strokovne članke (67,2 %), nato kroniko ZVVS (61,1%) in t.i. veteranov dopisnik (58,3%), pogrešajo oz. ob ponujenih novih rubrikah, ki naj bi jih uvedli, pa so v prednosti rubrike: pravni nasveti (79,4%) in predstavitev veteranskih konjickov (44,4%).

V pogrešanih obstoječih rubrikah anketiranci kažejo interes po več vsebinah: člankov s svojega področja (49,4%), križanke in humor (46,5% oz. 41,6%) ter obvestila (45%).

Med 180 anketiranci bi se kar 120 njih (66,6%) odločilo za redno naročnino, v kolikor bi bilo glasilo v naročniškem razmerju, 13,8% se na vprašanje ni opredelilo, 19,4 % anketirancev ne bi bilo naročnikov Veterana.

Med anketiranci se nam je oglasilo tudi 17,2% veteranov - zasebnikov, podjetnikov in obrtnikov, ki bi želeli oglaševati v glasilu, 16,1% njih pa bi veteranom za svoje storitve in usluge ponudilo popust od 5-15%.

Zaključek:

Iz navedenih statističnih rezultatov je torej moč sklepati, da je glasilo med članstvom zelo prebrano, kar nesporno potrjuje potrebo po tovrstnem glasilu in njegovem izhajanju, saj je populacija, ki je branila in obranila Slovenijo še veliko večja. Predvsem pa je zanimivo dejstvo, da je skorajda enkrat in pol več bralcev glasila, ki niso v našem članstvu in tako neskrupno lahko sklepamo, da glasilo prebira preko 30.000 Slovencev.

Sicer pa je zanimivo dejstvo, da bralci pogrešajo članke iz svojega kraja, pokrajine ali področja (69,4%) v nasprotju z odgovori, kjer pa odgovarjajo, da ne želijo sodelovati kot avtorji člankov ali sodelavci (93,8%). To razmerje bo potrebno popraviti, predvsem z načinom miselnosti in zavesti veteranov, saj glasilo ni ne moje, ne njihovo, ampak naše-veteransko, zakar pa je potrebno tudi nekaj narediti, ali pa se realno postaviti odločitvi po robu: glasilo DA ali NE! In če dodamo, da je glasilo v grobem povprečju ocenjeno z oceno 8, lahko sklepamo, da je glasilo všečno, vsaj nekaterim, drugim pa trn v peti.

Odgovori na anketna vprašanja tudi izražajo potrebo po strokovnih ocenah dogajanj v letu '91 in spremljanje današnjih dogodkov s pogledom na osamosvojitveno vojno. Strokovni članki in posameznikova individualna doživetja, videnja in izpovedi o dogodkih '91, so najbolj prebirani članki. Hkrati pa želi biti članstvo tudi popolnoma informirano o dogajanjih v ZVVS, kar še enkrat potrjuje potrebo po tej obliki medija in komuniciranja, saj ostaja prav pisna oblika več desetletni arhiv. In ob dejstvu, da bi se na glasilo Veteran, ob morebitni hipotetični samostojnosti glasila, kar dobra polovica članstva na tiskovino tudi naročilo, še enkrat da vedeti, kako naprej, kar pa je že zastavljeno z nekaterimi novimi rubrikami tudi v tej številki.

Vsem, ki ste se odzvali povabilu uredništva in izpolnili anketo, se v osebnem imenu in imenu uredništva zahvaljujem za sodelovanje.

Urednik: Renato ZORKO

KLUB UGODNOSTI

Vsem članom Zveze veteranov vojne za Slovenijo NUDIMO v tovarniško razstavno-prodajnem salonu, Celovška 224 v Ljubljani, UGODEN NAKUP UNITAS-ovih vodovodnih armatur z 10 % **popustom** in po dogovoru brezplačno montažo na domu, telefon: 061/15-98-141

Veterani vojne za Slovenijo še vedno lahko svečano obleko naročijo pri »KROJ« d.d. Ljubljana, Tržaška cesta 118, tel.: 061-1232-131, vsak dan od 6.30 do 14. ure. Oblečila so izdelana iz tkanine (mešanica 45% volne in 55% poliestra) obdelane s teflonsko apreturo. Cena: jopič 26.200,00 SIT; hlače 7.140,00 SIT; kapa 3.885,00 SIT in kravata 1.995,00 SIT. Način plačila: 50% cene ob naročilu in 50% ob prevzemu.

HOLMEC JE VSTAL

Da ima vsaka medalja, dve plati in je lahko hkrati tudi dvorezni meč, je razumljiv izrek. Da pa se kot medalje pojavljajo politični večkotniki namenskega konstrukta, pa je prav v tem času zanimivo in ne preveč presenetljivo. ČAS je in bo namreč ena tistih /fizikalnih/ vrednot, ki se ga ne da spreminjati in izbristati, vsaj ne v zgodovinskem pomenu besede, zato bo prav za vrednota pokazala, kdo, kdaj, kje in kako, predvsem pa zakaj, je izkoristil veterane vojne za samostojno Slovenijo-policiste, teritorialce in maneversko strukturo.

Napis »Nismo zločinci« je zbadal v oči in srce...

[Foto: R.Zorko]

Nehote se mi je ves čas protesta na Holmcu pojavljalo vprašanje, KDO je tisti, ki se boji 60.000 glave množice osamosvojiteljev slovenske države in KDO je tisti, ki, kot so se spraševali govorci, postavlja tovrstni naziv »osvoboditelj« kot predmet posmeha?

In nenazadnje...Zakaj so se neznano dotični spravili prav na policijske veterane in teritorialce in štartali v obelodanjanja »tresenja usnjenih stolkov« prav z t.i. afero Holmec, torej z dogajanjem iz leta '91 ob razglašenem vojnem stanju in izrednih razmerah, torej agresijo? KDO je torej tisti posameznik ali skupina, katere interes je na celi črti blatiti osamosvojitveno vojno. Očitno bo ponovno potrebno strniti vrste!

Na Holmcu so Slovenci ponovno dokazali svojo skupno moč, za katere so spregovorili: Zlatko Halilović-policijski inšpektor UNZ Slovenj Gradec in vodja obrambe mednarodnega mejnega prehoda Holmec junija '91, Viktor Kranjc – poveljnik zahodno-štajerske TO '91, Tone Krkovič – poveljnik Maneverske strukture narodne zaščite '91 (katerih del govorov tudi objavljamo), Srečko Lisjak – predsednik ZVVS, Mitja Šipek – domačin, Branko Kaker – veteran osamosvojitvene vojne '91, Zvone Ulcej – načelnik UNZ Slovenj Gradec '91 in Vinko Beznik – šef policijskih specialcev '91.

Na sliki: Z. Halilović

Foto: R. Zorko

Zlatko Halilović-policijski inšpektor UNZ Slovenj Gradec in vodja obrambe mednarodnega mejnega prehoda Holmec junija '91:

»...Koroška policija in pripadniki Teritorialne obrambe s ponosom dvigamo glavo ob delu, ki smo ga opravili 91-tega... Mogoče je res, kot pišejo nekateri, da smo se dva dni samo umikali krogom okrog naših glav. Toda spoznanje, izkušnja in moč, ki smo jih takrat doživeli, nam še danes ostajajo. In zato mi verjemite, da ga ni na tej slovenski zemlji, ki bi mu dovolili, da se nas dotakne, pa če samo s popačenim člankom ali mislijo. Če se želite očistiti negativizma, potem boste morali svojo moralo poslati v Haag, mi pa bomo tam vaši razsodniki. Na Holmcu je bilo pet (5) žrtev malomnja takratne države in vseh pet jih je padlo v boju. To je resnica, ko je danes, na tem mestu, mnogo pri! Glejte posnetke, pišite članke, brskajte po arhivih ali pa poiščite mrliške liste fantov, ki so tu postale žrtve in zagotavljam vam, da se vam bodo prilepili na čelo, da jih nikoli več ne boste utrgali! Dragi soborci in drugi enakomisliči! Ni potrebno veliko in velikih besed za dejanja storjena '91-tega. Mi vemo! Zato smo še bolj ponosni in še bolj izkušeni, predvsem pa bolj modri.«

Viktor Kranjc – poveljnik zahodno-štajerske TO '91

»...Odkar so se v javnosti pojavile informacije, ki izkrivljajo dogodek iz obdobja leta '91, se zlasti tu na Holmcu, se sprašujem ali Slovenci, ki smo po več tisoč letih ohranili in dobili prvič svojo samostojno državo, res hočemo tepetati svoja lastna dejanja?!! Ali res, kot svobodni, v Evropo usmerjeni, in samo dvo-milijonski narod, ne znamo razmišljati in delovati drugače, kot tako, da se blatimo in razdvajamo med sabo?.. Zato se pridružujem vašemu protestu, da obsodimo način in potvarjanje dogodkov iz naše nedavne preteklosti. Želim, da tako enotno, junško in uspešno, kot smo delovali v težkih trenutnih leta '91,

tudi danes in v prihodnje skupaj sodelujemo proti poizkusom sprenevedanja in pretvarjanja dogodkov. Res je, da je lahko več interpretacij, kajti vsak od nas je vojno videl in doživljal pa svoje, toda dejstva, ki so se zgodila, zaslug in pridobitev, ki ste jih tu na Koroškem izbojevali, se ne da in ne more pretvoriti v kriminalna dejanja!...»

Na sliki: T. Krkovič
Foto: R. Zorko

Tone Krkovič – poveljnik Maneverske strukture narodne zaštite '91

«... zato, ker smo bili takrat skupaj, je prav, da smo danes skupaj. Žal mi je, da nismo bili bolj skupaj, kot smo bili... In danes smo tu, v lepem številu, prepričan sem, da z enotnim stališčem obsoditi to, kar se in se je dogajalo, in kaj se dogaja zdaj, z izrazito manipulacijo častnega boja slovenskih policistov in slovenskih vojakov tu na Holmcu. Težko si je izbrati izraz, s katerim bi se dalo okarakterizirati to manipulacijo: sramota, nesramnost, podlost pa še marsikaj! Zame in verjetno za mnoge od vas, to ni prvi dogodek te vrste... Jaz to doživljam bolj ali manj očitno tja od leta '92 dalje. In ves čas do danes, vključno z današnjim dnem se sprašujem o konkretnih scenarijih teh zadev. Kdo to počne, zakaj, se da ugotoviti! Kampanja pa je očitna! To niso naključni dogodki!... In kam smo prišli skozi te dogodke? Naša država, naš pravni sistem legitimirajo agresorje. K nam eden za drugim počasi prihajajo, od generalnega izdajatelja ukaza za okupacijo Slovenije-generalna Kolša, naprej njemu podrejeni kar zapovrstjo dobivajo legitimeteto. Pravno se da to verjetno razložiti in argumentirati, povsem človeško, z zdravim človeškim razumom, pa zelo težko. Jaz in mnogi od nas bomo verjetno to težko razumeli... Biti osamosvojitelj, kot so nas popularno poimenovali, nekoliko posmehljivo, porogljivo... priznam, z veseljem in ponosom bom vedno rekel: sem osamosvojitelj!»

R. ZORKO

GOSPODARJI NA SVOJI ZEMLJI

Spominjam se, da so nas v šoli učili, da Slovenci nismo bojeviti, vojaški narod, da v zgodovini nismo imeli svojega plemstva, velikih vojskovodij in ne velikih vojaških zmag.

Prav tako se spominjam, da so npr. Dražgoško bitko ali pohod 14. divizije zgolj omenili, medtem ko smo se morali o bojih na Neretvi, Sutjeski, itd. učiti na pamet, kot bi bile nekaj našega.

Pa vendar, če se ozremo malo podrobneje v našo zgodovino, vidimo zmage slovenskega plemstva proti številčno močnejšim Turkom pri Sisku, barona Čehovina in Jurija Vego, visoko odlikovana artiljerjska častnika v Avstro-ogrski armadi, generala Rudolfa Maistra, generala Franca Rozmana - Staneta in še mnoge druge. Prav tako, pa moramo biti ponosni na heroje vojne za Slovenijo 1991, med katerimi so vsekakor tudi pripadniki policije in enot TO iz Holmea.

Človek se kljub nekaterim, do nedavno zatajevanim zgodovinskim dejstvom, da smo Slovenci sami, v I. in II. svetovni vojni vojaško porazili okupatorje, velikemu številu narodnih junakov in navzlic velikim žrtvam vpraša, zakaj nismo že takrat ohranili samostojnosti.

Odgovor na to nam je podal lansko leto, tj. konec leta 1998, sam predsednik države Republike Slovenije Milan Kučan, na proslavi 80. obletnice generala Rudolfa Maistra in njegovih borec oz. njihovih bojev in zmage za severno mejo, češ da smo samostojnost leta 1918 v glavnem izgubili zaradi majhnosti takratnih slovenskih politikov in njihovih osebnih interesov. Generala Rudolfa Maistra so ti isti ljudje predčasno upokojili, njegove borec pa onemogočili s pomočjo vojske kraljevine SHS, h kateri smo bili, navzlic nejevolji naroda priključeni.

Danes nas od tega dogodka loči že osemdeset let, zato si vzorec delovanja teh politikov, ali bolje rečeno umazanih trgovcev s slovenskimi dušami in zemljo, lahko hladno ogledamo in na konec koncev ugotovimo, da so to naredili "bedniki" zgolj zato, da bi v določenem trenutku nekaj bili, ter zadovoljili svoj bolesten ego, češ, sedaj boste pa videli, ker že prej niste upoštevali naših "čustev". Zgolj na osnovi "grobege vzorca" dogajanj vidimo, komu in zakaj so bili v naši zgodovini narodni heroji trn v peti, kajti biti vojni heroj pomeni, živeti za in spoštovati čast, ponos in osnovna etična načela, kar pa je bilo njim nekaj povsem tuje. Na koncu pa lahko ta "grobi vzorec" prenesemo tudi v današnje čase in zelo hitro pridemo do spoznanja, kdo in zakaj. Verjetno so to kar občutimo danes mi, občutili že pošteni borci za slovensko samostojnost po I. in II. svetovni vojni, vendar vseeno z veliko razliko, 16. januarja 1999 na Holmcu, je bil ta vzorec odločno

presekan. Osamosvojitelji so ponovno strnili vrste, kot pravi, brigadir Anton Krkovič, so bile pretrgane na osnovi nekega koncepta, ki se vleče že od leta 1992, ali bolje rečeno na »foro« naših bivših bratov: »Zavadi pa vladaj!«, kateri so našim določenim visokim »duhovno globokim« glavam še vedno, očitno tesno pri srcu.

No vsekakor, na Holmecu smo tega dne, stali skupaj z ramo ob rami teritorijalci, policaji in srčni Korošci in drugi zavedni Slovenci z zahtevo, da se krivice, režiserje te in vseh prejšnjih afer povezanih z osamosvojitveno vojno leta 1991 v Sloveniji, po pravni poti najde in kaznuje.

Res je kar trdi pregovor, da je čas edini pravičnik sodnik nedolžnih, vendar kaj nam bo to, če bo čez pedeset ali morda osemdeset let zopet neki politik govoril o majhnosti in osebnih interesih tedanjih politikov.

Zato kakor se je utrnila misel tega dne, med prisotni-

mi, da bo prišel Holmec v zgodovino, kajti tu je bila dobljena prva borba, in nizu katerih so Slovenci v preteklosti izgubljali samostojnost.

Dediščina, ki jo bo naša generacija zapustila naslednjim rodovom, je SAMOSTOJNOST, žalostno pa je dejstvo, da jo moramo braniti pred pohlepom umazanih trgovcev s Slovenskimi dušami in Slovensko zemljo iz vrst lastnega naroda.

VENDAR PA, KAKOR SEM, KAKOR ŽIVIM IN KAKOR SO IN ŽIVJO MNOGI, KI SMO SI V MISLIH IN SRCU BLIZU, VEM, DA BODO NAŠI NASLEDNIKI TRDNI, PONOSNI IN SPOŠTOVANI GOSPODARJI NA SVOJI ZEMLJI.

Darko ERHART
sekretar O ZVVS Domžale

TAM, KJER SMO DOMA...

Nič hudega sluteč sem, sam, ob njegovem očetu, priskočil na pomoč in želel tretješolcu odgovoriti na njegovo vprašanje: »Ati, kje je Varaždin v Sloveniji?«. Vedno znova in znova me presenetijo dejstva, ki so včasih bolj boleča, v nebo vpijajoča, in nenazadnje tudi vprašljiva. Povsem naključno mi je v roke namreč prispel t.i. delovni učbenik z naslovom »Dobro dan Zemlja-Kje živim?« za predmet »Spoznavanje narave in družbe« za 3. razred Osnovne šole – osma izdaja (!) iz leta 1998 (!) v nakladi 20.000 izvodov (8 x 20.000 = 160.000 izvodov(!)). Na strani 18 je zemljevid z barvno

lestvico z navodili:

Ugotovi, kje so na zemljevidu tvoje občine (?) naselja, vzpetine, reke in druge vode.

Če si vse ugotovil, znaš brati zemljevid (!)
ČESTITAMO!

Ne glede na ostale pomankljivosti dotičnega zemljevida, me je v oči zarezalo spoznanje, da ni vrisane SLOVENSKE DRŽAVNE MEJE! In takoj se mi je porodila kopica vprašanj: Tako izobražujemo svoje

naslednike? Tako skrbimo za samostojno Slovenijo. Za takšno izobraževanje, učbenike, delovne zvezke in njih strokovnjake so leta '91 in prej padale žrtve?

Koliko mladincev ostane v državi, bil v bitko pošilja vojak pionskega duha?

Da je neki maturant naredil vprašljivo maturo, je škandal! Da je minister za šolstvo prebolel interpelacijo, je dejstvo! Da pa naši in Vaši otroci hodijo v

šole ter se jih poučuje s tovrstnimi učbeniki, je nedopustno, žaljivo...in predvsem zaskrbljujoče. Država namreč dosedaj ni mnogo naredila za veterane, svoje padlih in maneversko strukturo in očitno prav nič tudi v smeri ohranjanja lastne identitete...Gremo pa v Evropo!

R. ZORKO

MOJE AKTIVNO SODELOVANJE V OSAMOSVOJITVENI VOJNI

(nadaljevanje iz Veterana št. 6)

Prišlo je sporočilo, da se moram zaradi kadrovskih potreb javiti v poveljstvo brigade, kjer sem dobil nove zadolžitve, poslovil sem se od svojih bojnih tovarišev in se javil na novo dolžnost. Moja prva naloga je bila, da skupaj z načelnikom štaba brigade vrnemo tank

Vsaka vojska je razdeljena na razvojne stopnje vzpona in padca. Le za slovensko se zdi, da je kar neprej v prehodnem obdobju.

JA, ki je bil pred časom zadet na Brezovici pri Ljubljani in odpeljan "na varno". Ko je prišla naša kolona v vojašnico na Vrhniko, nas je tedanji poveljnik najprej dobro ozmerjal rekoč: "v kako slabem stanju mu vračamo tank. Ko pa je ugotovil, da je na cevi tanka privarjena še železna plošča, je dobesečno znorel: "Koja budala je zavarila top, zašto ste to uradili? Jeli znate, da ste sa time uništili top?", je kar bruhalo iz njega. Midva z načelnikom pa sva se lepo dopolnjevala in veselila, da je sedaj prišel pravi trenutek, ko mu bova povedala svoje. Na vprašanje, zakaj mu vračamo razbiti tank, sem ga opozoril, da naj bo srečen, da smo mu ga sploh vrnili. Na vprašanje, zakaj je zavarjena cev na topu, (zavarjena je bila zato, ker je v cevi ostala neeksplozivna granata) mu je načelnik, seveda v šali dejal, da verjetno zaradi tega, da v cev ne bi padal dež. Zadnji odgovor, ki ga je pa dobesečno vrgel iz tira je bil, da top s tem, ko so nanj navarili ploščo še ni uničen, če njegovi mehaniki odrežejo cca 30 cm topa, bo lahko še vedno streljal. Ne boste verjeli, imeli smo tudi prave smrtno žrtve. Ne na tisoče, kot bi nekdo od vojne pričakoval, pa vendar pomeni za vsakega posameznika in njegove sorodnike smrt padlega sina veliko katastrofo, pa naj bo izzvana v boju na bojišču ali kot posledica nesreče. Določili so me, da vodim žalni protokol za padlim Draženom, ki je bil vesel in dober srčen fant, ves srečen, ko se je po izteku vojaškega služenja v JA, lahko takoj priključil enotam TO.

Veliko je bilo dogodkov in aktivnosti v tem našem kratkem pravem vojnem času. Veliko teh bi lahko opisal tudi jaz, vendar želim besedico ali dve posvetiti tudi vsem tistim "civilistom", ki so nam, pripadnikom TO, stali ob strani vse dni, ko smo bili na

položajih ali na počitku. Zanje smo bili "naša vojska" kot so nas radi klicali.

Bila je nedelja, dežurni me je zbudil rekoč: "Tone, če hočeš dobiti kavo, se podvizaj". Verjetno sem ga prav butasto pogledal, ko sem dejal: "Kakšno kavo, saj je danes gostilna zaprta!". "Ne, kave v gostilni danes res ne boš dobil, vendar so je krajani prinesli na okensko polico, že navsezgodaj". Isto nedeljo smo od neke kranjske dobili za kosilo veliko skledo krompirjeve salate ter nekaj deset komadov dunajskih rezkov.

Nekaj dni pred tem, me je v poveljstvu iskal nekdanji sodelavec Janez, ko sem prišel pred zgradbo poveljstva, mi je v roke porinil velik zavitek, popolnoma novih, moških bombažnih nogavic rekoč: "Na, to bodo potrebovali naši fantje, če jih bodo ožulili čevlji!". Zahvalil sem se Janezu za darilo s "ofucano" frazo "saj ni bilo potrebno", ter odnesel zavoj našemu "doku". Imeli smo zelo dobrega in prizadevnega doktorja, ki je poleg nujenja prve medicinske pomoči bolnim in ranjenih pripadnikom, organiziral tudi obvezno tuširanje. To je izgledalo takole:

Kdor ne najde sozvočja z zakoni narave, je za v parlament. Edino tam bo lahko s svojo voljo oblikoval zakone.

V zaprt kombi je njegov pomočnik za sanitetne zadeve, montiral gasilsko ročno brizgalko na tla kombija postavil gumijasto preprogo, nanjo plastični stol, zraven pa je 200 l posodo z vodo, ko je vozilo prišlo na teren, so se "teritorijalci" postavili v vrsto, eden je stopil v kombi, se sleklet od golega in sedel na stol. Voznik kombija je črpal vodo s črpalko, doktorjev pomočnik pa je z velikim zadovoljstvom oprhal vsakega vojaka, saj se jim je to tudi prileglo, ravno tega leta je bila v tem času res "pasja vročina". Bili smo oprani in ohlajeni in tudi nasmejali smo se na ta račun.

Tone JAN

Vojaku med potjo v slepo ulico ni več smiselno razmišljati o napačno postavljeni signalizaciji.

151 LET SLOVENSKE ZASTAVE

V organizaciji društva Heraldica Slovenica je v sredo, 7. aprila '99 pri Vačah nad Litijo ob 151-letnici prvega razvija slovenske tribarvnice, ki so jo leta 1848 razvili dunajski slovenski študentje, potekalo svečano drugo razvije slovenske zastave na Geossu-geometričnem središču Slovenije.

Na slovesnosti so v kulturnem programu sodelovali Policijska godba iz Ljubljane, vod 12. gardijskega bataljona SV ter dijakinja litijske Gimnazije, ob izvedbi častnega veteranskega dejanja pa je kot častni govorec zbrane nagovoril predsednik ZVVS g. Srečko Lisjak z naslednjimi besedami:

"Simbol nemških nacionalnih prizadevanj je v letu 1948 zopet postala črno-rdeča-rumena zastava. Močna prizadevanja za združitev vseh Nemcev v Evropi je prispevala, da so dovolili uporabo zastave z nemškimi barvami. Tudi Nemci v mestih,

na slovenskem etničnem ozemlju, so to zastavo izobešali, čeprav so bili v manjšini. Ti izzivi so pripeljali do tega, da so Slovenci, komaj teden dni za tem, ko je bila priznana nemška zastava -frankfurterica-,

Na sliki: delegacija ZVVS na Vačah

Foto: R. Zorko

Na sliki: dvig zastave na GEOS-u

Foto: R. Zorko

določili slovenske barve na podlagi barv iz kranjskega grba. Te slovenske zastave pa so spontano osvojile srca vseh Slovencev in zavihrale po vsej deželi. Na vseh pomembnejših krajih, v mestih in vaseh so nemške zastave zamenjali s slovenskimi. Te so od tedaj kot belo-modro-rdeča zastava izpričevale narodno prebujenost Slovencev, saj so se vse bolj zavedali svoje narodne pripadnosti. In kaj so tedaj zapisali o pomenu barv: bela barva-kakor svit srebra-je znamenje nedolžnega srca, modra barva-kot nebo-je znak stanovitnosti in redeča barva-kot kri-je znak junaškega duha. Ta, skupaj z lipo-najstarejšim simbolom slovenstva, je klub najrazličnejšim preizkušnjam ostal do današnji dni. Ta, tako opevana zastava in barvni trak slovenskega naroda, se je skušal v vsej zgodovini izkoriščati in zlorabljeni, vendar je preživela vse skušnjave. Danes je znak svobode, vendar s krvjo izbojevane slovenske države in letu 1991. V tistem neponovljivem obdobju 1990-1991, ko smo ustvarjali svoj Slovenski dom, smo v svojih srcih nosili to zastavo in te slovenske barve tako, kot je leta 1860 zapisal Simon Jenko: Naprej zastave slave, na boj junaška kri, za blagor očetnjave, naj puška govori.

Danes imamo domovino in prvič v vsej zgodovini slovenstva svojo državo in svoje simbole. Simbole, ki so kosti narodovega telesa, brez kosti je telo samo kup mesa. Zaradi tega morajo simboli naroda in države biti spoštovani, vrednoteni in varovani sedaj in v bodoče."

R. ZORKO

MOJE MNENJE

V časopisu Večer je bil dne 21.12.1998 objavljen članek v katerem piše, da so v Lenartu v Slovenskih goricah ustanovili območno ZVVS. V članku je napisano, da je bil navzoč tudi g. Alfred Pirher, predsednik ZB NOV za Lenart. Čudno se mi zdi, da ZVVS do ZB nima jasno izdelanega stališča, še več želi si njihovega sodelovanja ali celo njihovega "patronata". Kot član ZVVS, se čutim ponižanega, saj vsi dobro vemo, kaj to pomeni. Menim, da je bila ob osamosvojitvi Slovenije potegnjena ostra črta, kdo je bil poraženec in kdo je bil zmagovalci!

Sem eden od slovenskih domoljubov, ki sem ogorčen in žalosten, da imamo mi tako slabo organizacijo "Združenje veteranov vojne za Slovenijo", da dovolimo takšne odklonske pojave, še več, tem pojavom pa dajemo ustrezno publiciteto. Upam si trditi, da si blatimo svoj ponos, čeprav nam v času vojne ni bilo lahko. Pozabljamo, da danes po tolikih letih še nimamo

ustrezno urejenega statusa. O bornih bonitetah, ki nam jih prinaša zakon pa ni vredno govoriti... Poglejte, kako so uredili Hrvati! Borci domovinske vojne so zmagovalci in uživajo vse prednosti, ki takim pripadajo. Žal, pri nas pa še svojci padlih in invalidi vojne za Slovenijo niso tako upoštevanj kot borci NOB! Prava sram me je, da se ne znamo odločno organizirati in povedati tem strankam, tem parlamentu in tej vladi, kdo so zmagovalci te vojne! Za svoje zasluge pa zahtevamo!

Naj strnem moje misli, vodstvo ZVVS glavo pokonci, skličite shod vseh članov, zastavite jasne cilje in ob podpori vseh nas jasno in glasno zahtevajte, kar nam pripada, kaj smo in da nam ni vseeno kam pluje ta država in v njej njeni državljani.

Z globokim spoštovanjem.

Jožef KOCBEK

NIKOLI NI PREPOZNO

Pripadniki 174. Pdv TO Brežice bodo po uredbi Ministrstva za obrambo RS št. 1811 na podlagi 54. člena Zakona o obrambi ter 2. odstavka 47.člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo prejeli bojni spominski znak «Krakovski gozd», le-ta pa je bila objavljena v Slovenski vojski št. 168 z dne 27.

Neodgovornim ni težko sprejemati odgovornosti za svoja (raz)dejanja.

29. 08.07.2000
GOMELJSKI OB KRIKI 66263
Štev. 1/94
Datum: 06.01.1994

Zadeva: Zahteva za dodelitev znaka KRAKOVSKI GOZD

Pripadniki 174. protidiverzantskega vođa 76 Brežice sbrani na uređanju ob 2. celotni vojni za osamosvojitve Slovenije, smo ustanovili, da še vedno nimajo prejeli spominskega znaka «Krakovski gozd», 02.07.1999.

Naslednja je bila aktivno udeležena pri bojnih aktivnostih enot 70, ki so skupavile in uničile ostanke artiljerijskega divizion 700 JA dne 02.07.1991 v Krakovskem gozdu.

Enot dokaj nazaj smo pisali boje iz knjige avtorja Janeza J. Kranjčarja OBRAZLOŽENJE (sirač 46. 6. 1994) ter dnevne operativne poročila 29. Gde 174. Brežice iz časa takolosenovinskega boja dne 02.07.1991 v Krakovskem gozdu.

Spodaj podpisani udeleženci boja v Krakovskem gozdu ZAHTEVAMO, da se njihovo popravilo in se nam pokloni dodelitev spominskega znaka.

Odhod 174. Pdv
za JORDAN Feliks
Bože 40
66257 DOROVA

1. PRAN IZDEJ...	13. MINIK slaven...
2. JANDRIJ VOR...	14. UREK Andrej...
3. JANDRIJ VOR...	15. POČEK Bojan...
4. JANDRIJ VOR...	16. VOLČANJNK...
5. JANDRIJ VOR...	17. SREČKOVIČ...
6. JANDRIJ VOR...	18. SLUGA Anton...
7. JANDRIJ VOR...	19. ZEVNIK Fran...
8. JANDRIJ VOR...	20. VOLČANJNK...
9. JANDRIJ VOR...	21. PERNEK Samo...
10. JANDRIJ VOR...	22. KROŠELJ Janko...
11. PONDOLAK Ivan...	23. ZEVNIK Samo...
12. MILAVEC Lovrenc...	

marec 1999.

O zahtevku, ki ga je 6. januar 1994 podal Odbor 174. Pdv, ki mu je predsedoval Feliks Jurman iz Loč pri Dobovi, smo pisali v glasilu Veteran št. 2 v oktobru '96, zato zgodbe ne bomo ponavljali, dodajamo le imena, ki so osem let čakali na omejeno priznanje.

Bojni spominski znak «Krakovski gozd» prejmejo:

Marko DRAŽETIČ, Brežice
Slavko HUMEK, Brežice
Ivan JAMNIK, Brežice
Feliks JURMAN, Brežice
Janko KROŠELJ, Brežice
Anton LAPUH, Brežice
Jožef LAPUH, Brežice
Franc MARTEK, Brežice
Lovrenc MILAVEC, Brežice
Samo PERNEK, Brežice
Bojan POČEK, Brežice
Ivan PONDELAK, Brežice
Igor PRAH, Brežice
Roman PRESKAR, Brežice
Slavko ROŽMAN, Brežice
Anton SLUGA, Brežice
Željko SREČKOVIČ, Brežice
Stanislav ŠTRUCL, Brežice
Andrej UREK, Brežice
Roman VOLČANJNK, Brežice
Anton ZALOKAR, Šentjur pri Celju
Franc ZEVNIK, Brežice
in Alojz ŽNIDERIČ, Brežice

ODPRTO PISMO

Pesnik je nekoč zapisal: »Ko je človeško srce srto od žalosti ali pa ga preveva radost, takrat se rodi iz dna človeške duše pesem...« Kot borec-prostovoljec v vojni za Slovenijo, sedaj po sedmih letih samostojnosti, živim in opazujem iz dneva v dan razvoj naše mlade Slovenije kot razvoj malega otroka, ob katerem me, tako kot moje soborce, vodi in usmerja očetovski čut, in ko nemo strlm v ta razvoj in sedim sam, nemočen, takrat me odene žalost, jez, popade me divji notranji nemir, da bi zakričal: »Dost' mam!« In vedno znova se sprašujem: »Ali smo se res za to borili? Ali smo se borili za državo v kateri vlada že skoraj anarhija, za sistem v katerem ni konca afer? Komaj se odkrije ena, že je tu druga. Ali smo se borili za državo, v kateri se lahko vse kupi z denarjem, pa če je potrebno tudi čast in ponos, in v kateri je korupcija postala vrednota? Ali smo postavili na noge prvo samostojno slovensko vojsko zato, da imajo v njej besedo in visoke položaje nekdanji agresorski jugo-oficirji? Ali smo res že postali tako apatični, da mogoče tega sploh ne opazimo? NE, HVALA, NISMO SE ZATO BORILI!«

Dragi soborci, veterani vojne za Slovenijo, po osamosvojitveni vojni, ki smo jo zmagovito izbojevali, nam sedaj, glede na trenutne razmere, zopet ne preostane nič drugega kot boj, ampak ne več z orožjem, temveč s peresom in s svojimi dejanji. Prvo in najpomembnejše dejanje pa je pri vsakem delu, po domače rečeno »pomesti pred svojim pragom«. Namen mojega pisanja ni nikakor vnašanje kakšnih razdorov ali kaj podobnega v veteransko organizacijo. Osnovno vodilo in moto mojih dejanj je bila, je in bo vedno v prvi vrsti ljubezen do domovine Republike Slovenije. Na podlagi dejstva, da po zaslugi našega osamosvojitvenega boja, hvala bogu, živimo v demokraciji, ima vsak državljan pravico izraziti svoje mnenje. Vse pogostje se namreč dogaja, da glasilo Veteran postaja »politični bojni poligon« za nekatere določene subjekte. V ZVVS se po podatkih oziroma informacijah s terena, torej na ravni občinskih odborov, upajo in nimajo pri tem niti najmanjšega srama, včlanjevati ali pa so že včlanjeni ljudje, ki z vojno za Slovenijo nimajo nič skupnega in ki so bili v času vojne v varnih zakloniščih. Obstaja tudi primer, ko je taka oseba med vojno govorila teritorialcem, kaj se sploh grede, da jih bo pač JA zmla v prah. Zdaj, po sedmih letih, si je ta oseba kupila uniformo ZVVS in se obnaša kot velik heroj, pri čemer se nekateri takšnih ljudi kitijo tudi z dejstvom, da imajo za seboj partijsko šolo v Kumrovcu. Zaradi takšnih in podobnih ljudi se veliko pravih veteranov, ki imajo za sabo tudi res »ogrnjeni krst« sploh ne more prikazati na nobeni prireditvi, ker jih to zelo boli in jih je sram, da je takto je namreč sramota brez primere. Partizani so po vojni imeli za take »soborce« poseben izraz- »majski hrošči!« Tudi mi imamo precej majških hroščev. Prej sem že pisal, da se da z denarjem kupiti vse, dodal pa

bi še eno dejstvo: da, tudi veteransko uniformo. 40 tisočakov je namreč prelahka ovira za pridobitev uniforme. Uniforma je po vsem svetu za veterane zastoj in jo lahko nosijo in pridobijo le tisti, ki so res sodelovali, sponzorizirala pa jih je vojska in država. Pri nas pa grede vse stvari v tej smeri, da je država eno, vojska drugo, mi veterani pa smo tako ali tako isto kot lovci, ribiči, gasilci itd...

Nadalje obstajajo tudi poskusi diskreditacije osamosvojitvenega boja. Zelo nesramen in do skrajnih meja žaljiv je bil nedavni primer, ko so »določene sile« osvinile znak Slovenske vojske s komunistično rdečo zvezdo, proti kateri so se borili! Osebo v tem primeru popolnoma in v celoti podpiram objavo objavljeno v veteranu, ki jo je podpisal brigadir Tone Krkovič in katerega dejanja med vojno in v sedanjem času, bi morala biti za vodilo in vzor celotni veteranski organizaciji. Če nato še listam po glasilu Veteran, so v njem resni in kvalitetni članki, kakor tudi vmesne misli, nikakor pa ne morem mimo člankov in »moralno-političnih« podukov ter »družinsko-socijalnih« pridig, to je stalnih člankov avtorjev, kot je to g. Darko Erhart in podobni, ki nam nato solijo pamet in nas učijo o nekakšni »balkanski kulturi«. Ko sem prebral razne »apele« in »epiloge« ne vem, ali bi jih uvrstil v rubriko humor ali pa pod psihijatrično posvetovalnico, toda nazadnje ugotovim, da spet nekaj smrdi po komunistični gnójnici. Spoštovani g. Erhart! Skrunitev spomenikov je po zakonu kaznivo dejanje po kazenskem zakoniku RS. Zato, da se najde storilec, ki so kaj takega izvedli, pa obstajajo uradni organi, ob tem, da pa vi osebno in mogoče še kdo iz ozadja, iščete krivce med vrstami veteranov in preko glasila Veteran. To ne more biti nič drugega kot eden izmed vaših neslanih političnih manevrov, ki so skregani z logiko in s samim seboj. Sam osebno take vrste dejanj obsojam. Na podlagi dejstva, da sva oba veliko premlada, da bi sodila o dogodkih iz časov NOB, Vam spoštovani gospod povem, da sem jaz svojo vojno izbojeval leta '91 in si zato ne dovolim podukov o »balkanski mentaliteti«, ki so bili plasirani preko vašega pisanja. Kot strokovnjak na zgodovinsko-vojaškem področju pa menim, da bi bila nadaljna strokovna polemika o vojaški zgodovini Slovencev, z nami g. Erhart, popolnoma brezplodna.

Ob koncu bi želel izraziti mnenje, da taka in podobna dejanja in pisanja ne bi smela soditi v časopis Veteran, ponovno pa povdarjam, da smo se leta '91 borili za samostojno Slovenijo, kar je edinstven in prvi primer v vseh slovenski zgodovini v tisoč letih in več. Zato apeliram na vse tiste, ki skušajo deliti borece za samostojno Slovenijo na razne stranke in nestranke, razne »bele« in »rdeče« pole, da jim to niti v najmanjši meri ne bo uspelo. Teritorialci smo se borili za samostojno Slovenijo in proti jugo-komunističnem režimu, takrat ni bilo važno kdo si, v kateri stranki si,

ali si te ali one barve, važno je bilo samo to, da si Slovenec. Bili smo složni kot nikoli prej v zgodovini, za nas je to neizpodbitno dejstvo in za tako misleče bo to tudi za vedno ostalo. Zato smo dragi veterani-soborci in vsi ki boste to brali: **»VENI-VIDI-VICI!**

PRISLI-VIDELI IN ZMAGALI – v 10-tih dneh!

Upam, da moje pisanje ne bo spet romalo v koš, kar je že bil primer in zato vljudno prosim uredništvo, da predstoječe objavi necenzurirano in v celoti, ker menim, da je to zdravo in potrebno in da je napočil

čas, ko je že enkrat treba reči bobu-bob!

Andrej JAMNIK

Spoštovani g. Jamnik,

Vaš prispeli članek na uredništvo z naslovom »Srečanje zbiralec vojaških starin« je bil objavljen v glasilu Veteran št. 5 - stran 15.

Urednik

NESPOREN IN ČASTEN !

Konfuznost in petelinjenje v prispevku na str. 3-Veterana št. 6/98, me je kot 20 (dvajset) let kontinuiranega člana rezervne sestave Pokrajinskega štaba Teritorialne obrambe Socialistične Republike Slovenije, s činom višjim kot vodnik in na položaju odgovornejšem od skladiščnika oblačil, prisilila, da vam napišem nekaterim neznana dejstva.

JLA je bila naslednica partizanskih čet, odredov, brigad, divizij in korpusov - tudi slovenskih iz obdobja narodno osvobodilne vojne, ki so nastali iz narodno naprednih žensk in mož. Oborožitev pa so si morali pridobiti, to je iztrgati v boju z okupatorji vse do septembra 1943, to je okrog 28 mesecev borbe, tudi za pridobitev orožja.

Socialistična Republika Slovenija, soustanoviteljica in članica Federativne Ljudske Republike Jugoslavije je letno participirala z okrog 20% stroškov in skupni vojaški proračun takrat skupne in naše JLA. To se pravi, da smo državljani Slovenije bili solastniki vsaj petine skupne oborožitve v JLA ali, da je bil "naš" vsak peti avion, tank, helikopter, podmornica, top, haubica, puška... naboj!

Zaradi evropskih in svetovnih razmer ter doktrine samoobranbe je bila ustanovljena Teritorialna obramba Socialistične Republike Slovenije leta 1968s slovenskim komandnim kadrom- generali in višji oficirji so izvirali še iz partizanskih vrst, oficirji in podoficirji pa so bili s pretežno vojaških šol za rezervne starešine. To se pravi, da je bil ves komandni kader profesionalno šolan, izkušen, vsi s potrebnimi vojaškimi šolami, izpiti in vajami, katere so bile izvajane načrtno.

Vso oborožitev in opremo TO smo si državljani Republike Slovenije morali dodatno kupiti, istočasno pa polniti vojaški proračun skupne JLA. Torej je oborožitev TO bila popolna last državljanov Slovenije. TO Slovenije je proučevala izkušnje pridobljene od partizanskih divizij, brigad in odredov v Sloveniji ter spremijala, proučevala in osvajala sodobne pridobitve vojaške tehnike, taktike in vodenja ter poveljevanja ob stalni prisotnosti slovenske narodne pripadnosti, ponosa in tekmovalnega duha v sposobnosti in uspešnosti vodenja enot na vojaških in športnih dosežkih. TO je negovala duh pripadnosti.

V TO nikoli ni bilo nobenega odtokanja podatkov niti odkrivanja dokumentov ter blebetanja, kar se dogaja v "našem" tačasnem "demokracičnem" parlamentu. Svetovne, evropske, pa tudi jugoslovanske politične in vojaške razmere pa so se z leti spreminjale. JLA je leta 1990 uspelo le delno razorožiti TO Slovenije, to se pravi odvzeti lastnino slovenskih državljanov-odvzeti orožje za lastno obrambo.

Za pravilno razumevanje takratne situacije pa je zelo pomembno upoštevati in poznati datum, to je mesec, dan in celo uro določene odločitve najvišjih slovenskih republiških organov, postaviti se v prostor in čas dogajanja ter odločanja republiških odgovornih organov in ljudi.

TO Socialistične Republike Slovenije je vseskozi pripadala Sloveniji in je imela slovenski nacionalni ponos in pripadnost slovenskemu narodu. Po izvršenem plebiscitu za samostojno državo Slovenijo, pa se je s svojim komandnim kadrom vret pridružila slovenski državi in državljanom, saj je že vseskozi bila sestavni del Republike Slovenije.

Ergo: logotip 30.obletnice TO ni popolnoma nič sporen!

Če ne bi imeli dobro organizirane TO in družbene samozščitve v Sloveniji ne bi imeli sedaj samostojne države Slovenije.

Hrtenica naroda in države je vojska! V sedanjem obdobju pa se že določene parlamentarne stranke in posamezniki trudijo, da bi zlomili hrtenico naroda in države!

Uspešnost obrambne vojne leta 1991 za samostojno državo Slovenijo, pa kot vedno v takih vojnah, ni bila dosežena samo z oboroženo TO, ampak tudi in predvsem v prvih trenutkih z oboroženo ljudsko milico in oboroženo maneversko strukturo ter neoboroženo družbeno samozščitvo in neoboroženimi slovenskimi in evropskimi politikami. Vse aktivne v obrambni vojni je vodila ideja pripadnosti slovenskemu narodu in slovenski državi, ne pa pripadnost katerikoli partiji. Namreč, leta '91 smo imeli že 17 (sedemnajst) partij s 17-timi vrstami različnih partijskih sekretarjev. Vse pa je preveval slovenski ponos in cilj osamosvojitve države.

O simbolu pentagrama-petokraki zvezdi, pa je nepoz-

navalnem povedati in razložiti tole:

- petokraka zvezda je magični simbol, ki se je pojavil že v antiki (pitagorejci), ponekod je to simbol večnosti
- petokraka zvezda (dva krat po tri petokrake zvezde) se nahajajo tudi na grbu celjskih grofov že v prvi polovici XV. stoletja

- zastava ZDA ima toliko petokrakih zvezd (belih) kolikor držav združuje. Tudi oznaka njihovih letal, tankov je bela petokraka zvezda

- Rdeča armada ZSSR je imela petokrako zvezdo (rdečo) za oznako vojnih letal, tankov, pokrival
- partizani in jugoslovanska armada so imeli petokrako zvezdo (rdečo) na pokrivalih in na nacionalnih trobojnicah

- pentagram-petokraka zvezda je zmagovalka v II. svetovni vojni poleg drugih oznak zaveznških armad
- rdeča petokraka zvezda je poleg simbola osvoboditve slovenskega naroda tudi simbol priključitve Primorske, Istre in slovenskega morja Sloveniji. Je tudi simbol priključitev Reke, Pulja, Istre, Kvarnerskih otokov, Zadra, Lastova in morskih površin republiki Hrvaški.

Samo manjšini Slovencev iz tako imenovane "ljubljanjske pokrajine", resnici na ljubo in žal, ni bil všečen sij rdeče osvobodilne petokrake zvezde, pa so se kitili s klerofašističnimi in nacionalističnimi simboli po nasvetu in programu njihovih dušebrižnikov. Ali se ta "neučestnost" v genskem zapisu ohranja?!

Vsled konfuznih razlag pentagrama v "našem" parlamentu in neskončnega prostitutiranja pojmov o legitimnosti, zakonitosti in totalitarnosti je potrebno petelinom in določenim poslancem razširiti njihovo obzorje na njihov način z nekaj "prazgodovinskimi" dejstvi:

- leta 1935 fašistična Italija "legitimno in zakonito" napade Abesinijo, tudo z aviacijo in plini. Imperialistični državi Velika Britanija in Francija pa sta onemogočili (embargo) nabavo orožja napadeni Abesiniji.

- Vatikan je s svojimi škofi in duhovniki podpiral to "legitimno in zakonito" masakriranje Abesincev
- leta 1936 španski klerofašisti "legitimno in zakonito" začno državljansko vojno proti legitimno izvoljeni španski republikanski vladi in proti ljudstvu Španije. Španski klerofašistom "legitimno" pomagajo italijanski fašisti in nemški nacisti

- Vatikan je s škofi in duhovniki podpiral to "legitimnost" in pobijanje ter masakriranje španskih "nelegitimnih" demokratično izvoljenih republikancev

- leta 1939 nemški nacizem "legitimno in zakonito" začne II. svetovno vojno z napadom na Poljsko

- "Vatikan s škofi in duhovniki" legitimnost napada že predčasno podpre s poslanicami, s katerimi ugotavlja posebne vrednosti nemškega nacizma

- leta 1941 nemški nacizem z italijanskim in madžarskim fašizmom "legitimno" napade Kraljevino Jugoslavijo

- ljubljanski škof in višji kler s pripadniki organizaci-

je katoliške akcije začne takoj "legitimno" sodelovati s klerofašističnim okupatorjem

- leta 1941 je ustanovljena "nelegitima in nezakonita" organizacija Osvobodilna fronta slovenskega naroda za odpor z orožjem proti okupatorju

- leta 1941 nemški nacizem "legitimno in zakonito" napada Sovjetsko zvezo. Vatikan podpira ta "legitimni in zakoniti" napad in zahteva od ameriške vlade, pa prepreči zmago Rdeče armade

- leta 1943 je bil zbor odposlancev slovenskega naroda v Kočevju. 650 "nelegitimno in nezakonito" demokratično izvoljenih poslancev v vojnih razmerah, odobri vse odloke Osvobodilne Fronte, akcije in delovanje partizanskih enot. Odobritev osebno podpiše vseh 650 poslancev.

- leta 1945 Rdeča armada Sovjetske zveze, armada ZDA, slovenski partizani in jugoslovanska armada-vsi s simbolom petokrake zvezde-ter zaveznške armade Anglije s svojimi dominijoni, armada Poljske, Francije in odporniškega gibanja "nelegitimno in nezakonito" premagajo nacizem, fašizem in klerofašizem ter njihove simbole.

- leta 1945 armada ZDA osvobodi nemško uničevalno taborišče Dachau. Američani "nelegitimno in nezakonito" takoj postrelijo vse SS stražarje, tudi tiste, ki so se predali po vseh vojaških pravilih. Američani so takoj ustrelili vsakega, ki je nosil SS uniformo, ker pa so vsi SS pripadniki imeli vtetovirano svojo krvno skupino, so ustrelili takoj tudi vsakega SS-ovca, četudi je bil v civilu. Vse "izven-sodno ob kršenju človekovih pravic" in mimo vojaških zakonov!

Bili ste postavljeni v "prazgodovinski" čas in prostor, opazili ste zlorabljanje terminologije: legalnost, totalitarnost, zakonitost-kar pa je običaj v parlamentu našega časa.

S petokrako zvezdo smo Slovenci pridobili svoj nacionalni ponos, osvoboditev, republiko, teritorialno obrambo, osnovne in temeljne za neodvisnost ter elemente za današnjo samostojno državo Slovenijo.

Na podlagi trdega in odgovornega dela slovenskih politikov in dolgoletnih starešin TO Slovenij, se je le nekaterim uspešno vidnejše proslaviti v obrambni vojni za samostojno Slovenijo.

Državljeni Slovenije smo bili demokratično vprašani na plebiscitu, če smo za samostojno Slovenijo. Od takrat neprej pa nas nihče več ne vpraša, če se strinjamo s sprejetimi zakoni, odloki in odredbami, ki prizadenejo ogromno število državljanov.

Imamo demokratični, legalni in zakonit parlament, ki take zakone sprejema s 46 poslanci!

Totalitarni kočevski "parlament" pa je sprejel zakone s 650 izvoljenimi poslanci.

Ali bo res potrebno ponovno izmeriti terminološke in simbolne vrednote slovenskega naroda?!

Veteran 01161-09

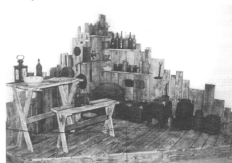
KLUB VETERANOV

V oktobru '98 so šempeterski veterani s pomočjo številnih sponzorjev, donatorjev, predvsem pa z lastnim delom odprli t.i. Dom veteranov v Šempetru, kjer smo si ob obisku lahko pogledali razstavo uniform, opreme in fotografij 1945-91 avtorja Mitje Močnika, ki jo postavil na pobudo in s pomočjo Srečka Kodrič in Stojana Peršiča.

Običajno po nekaj letih vojne edino grobovi padlih še ostanejo simbol narodne enotnosti.

Razstava zajema obdobje od prve svetovne vojne do vojne za samostojno Slovenijo 1991, v kateri je avtor tudi sam aktivno sodeloval v Samostojni bojni skupini 6. PŠTO pod poveljstvom, takrat majorja Srečka Lisjaka. Skupina je poleg znanega zavzetja mejnega prehoda Rožna dolina, zavzela še mejni prehod Vrtojba, stražnico Nova vas in sodelovala v 1. tankovski četi 6. PŠTO. Za te hrabre podvige je bila kot celoten oddelek odlikovana s častnim vojnim znakom z lento; sam poveljnik Srečko Lisjak s častnim vojnim znakom, ostalih osem pa z medaljo za hrabrost.

Razstava je razdeljena glede na eksponate, ki jih spremlja tudi bogato slikovno gradivo za obdobja I. in II. svetovne vojne in osamosvojitvene vojne. I. svetovno vojno predstavlja imitacija avstro-ogrske poljske kuhinje s pripadajočo opremo, od kuhinjskega posodja, pribora, steklenic do prenosnih termosov za kuhanje hrane.

Imitacija avstro-ogrske poljske kuhinje v I. svet. vojni
Foto: R. Zorko

V vitrini pa se nahaja nekaj delov opreme avstro-ogrske in italijanske armade. Eksponati so pretežno vsi najdeni oziroma izkopani v zaledju soške fronte in na sami fronti in so sestavni del razstave, ki jo je g. Močnik pred leti uredil v vojašnici Janka Premrl - Vojka v Vipavi, ki zajema samo prvo svetovno vojno. Pod II. svetovno vojno in obdobje italijanske okupacije Primorske 1919-1943, si lahko ogledamo nekaj delov opreme, zaščitno obleko in opremo nemškega vojaka proti bojnemu strupom, katere je last podporočnika Franka Kukanje, ter dve partizanski zas-

tavi iz obdobja NOB. Obdobje FLRJ in SFRJ pa se predstavi z odlikovanji in ordeni iz obdobja NOB, ki so jih prejeli borci po vojni. Prvotno so bili na razstavi razstavljeni ordeni in odlikovanja last oz. nosilca pokojnega Jožeta Zavadlava iz Sežane, sedaj pa, ko jih je avtor razstave vrnil vnuku Tadeju Devetaku, pa so razstavljeni odlikovanja in redi last družine Potokar iz Šempetra. Na ogled so še razne uniforme iz obdobja 1945-1991, tako zasledimo: mornariška zimsko uniformo pripadnika mornariškega vojaškega policista, službeno uniformo JNA s činom starega vodnika I. razreda in bojno uniformo pehotne JNA, kot so jo nosili v vojni za samostojno Slovenijo 1991.

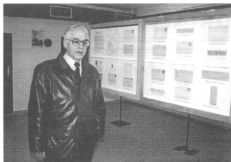
Del razstave uniform in čelad iz obdobja 1945-1991
Foto: R. Zorko

Enote teritorialne obrambe vse do nastanka SV pa predstavljajo naslednje uniforme: letna bojna uniforma tip TO (SMB), maskirna bojna uniforma tip PDD za rezervne pripadnike protidiverzantskih in diverzantskih enot v okviru OŠTO, maskirna bojna uniforma tip SV last Venčeslava Hvale iz skupine polkovnika Srečka Lisjaka SBS 6. PŠTO nošena v vojnih aktivnostih leta 1991.

Vojaku med potjo v slepo ulico ni več smiselno razmišljati o napačno postavljeni signalizaciji.

Poleg tega pa je na ogled postavljena še obleka pripadnika Civilne zaščite s pripadajočo opremo, poklon Civilne zaščite iz Nove Gorice, ter obleka pripadnika Gasilskih enot iz Šempetra, katero je med vojno leta 1991 nosil Mitja Gregorič.

Pestro razstavo pa zaključujejo fotografije iz spopadov in posledic spopadov ter vojne za samostojno Slovenijo leta 1991, vključno s spomenikom padlih na Žalah. Na ogled pa je še skoraj dvajset čelad različnih armad oz. obdobji od leta 1915-1991. Med njimi je posebnost pilotska čelada za MIG-29 last podpolkovnika Ljuba Vidmar, s katero je pilotiral in se tudi katapultiral v Libiji, kot pilot Jugoslovanskega vojnega letalstva.

g. Branko Morenčič ob delu filatelistične razstave
Foto: R. Zorko

V drugem delu razstavnega prostora pa je na ogled filatelistična razstava Branka Morenčič, ki prikazuje

žige rednih avstrijskih pošt od začetka I. svetovne vojne do konca njihove uporabe leta 1925, njegovo razstavo pa dopolnjuje razstava in vojaških žigov in razglednic iz tega časa, s čimer tudi vključujejo v praznovanje ob 80-letnici konca I. svetovne vojne. Omenjena razstava je bila že predstavljena v italijanski Chenti in Sredopolju, kjer je prejela priznaje v obliki plakete, jeseni pa je bila predstavljena na filatelistični razstavi v Ravnah na Koroškem, kjer je avtor prejel srebrnega Verigarja, eno najvišjih priznanj v slovenski filateliji, septembra letos pa bo predstavljena tudi v Ljubljani na mednarodni in vseslovenski filatelistični razstavi.

Po ogledu kluba veteranov in razstave pa je na Krasu potekalo še redno letno srečanje veteranov, kjer so v prijetnem vzdušju sponzorjem, donatorjem in delovnim prostovolcem podelili priznaja in plakete.

R. ZORKO

KARAVANKE

Bili so dnevi skrbi, strahu, poguma, prestrašenosti pa tudi upanja in trdih, človeških preizkušenj. Četrtek, 27. junija 1991 je bil obupno deževen dan. Prihrumeli so, s tanki in helikopterji nad to ozko dolgo dolino, ki je komaj zadihala v novi samostojni državi. Armadni vojaki in zvezni miličniki, nepovabljeni in nezadržani.

Knjižni molji niso primerni za vojaško službo. Se prehitro množijo.

Naslednji dan, 28. junija, sta armadni letali raketirali portal komaj odprtega mednarodnega mejnega prehoda Karavanke. 29. junija, v soboto, so na tem platoju, zajeli našega majorja Janeza Koselja in šele po nedeljskem streljanju smo sedli za pogajalsko mizo. Pred tem so bili že poskusi, pogajati se v Ratečah in na Jesenicah.

30. junija 1991 ob 18. uri se je 8 pogajalcev zbralo v sejni sobi Izvršnega sveta.

Trije z agresorske in pet z naše, napadene strani, vsaka stran s svojimi izkušnjami, ukazi, zahtevami. Na haldi železarne na Jesenicah pa tovor s posebnimi odpadki. Dodatna, grozeča nevarnost za mesto in ljudi v njem. Na mejnih prehodih v občini nestrpni armadni vojaki brez vode, elektrike, informacij, z več orožja, kot so ga imeli teritorialci.

Po sedmih urah – 1. julija 1991, malo pred eno uro zjutraj, je bil podpisan dogovor o umiku armadnih vojakov in zveznih miličnikov iz tedanje občine Jesenice.

Dogovor, edini take vrste v Sloveniji, ki je bil tudi ureničen, so podpisali: na naši strani poveljnik Območnega štaba TO Jesenice Radovljica Janez Smole, rezervni major Janko Sebastian Stuček, tedaj pomočnik ministra Janeza Janše, komandir jeseniške postaje milice Ludvik Zupančič, predsednik Skupščine občine Jesenice dr. Božidar Brudar in predsednica Izvršnega sveta Skupščine občine Jesenice Rina Klinar, na drugi strani pa armadna častnika podpolkovnika Josip Jauk in Slobodan Lončar ter Božidar Stojanović iz Zveznega sekretariata za notranje zadeve. 1. julija 1991 ob pol štirih popoldne je kolona z armadnimi vojaki in miličniki krenila s Karavanškega platoja proti Radovljici. Proti večeru so se umaknili tudi z mejnih prehodov Rateče in Korensko sedlo, pred tem pa tudi z ostalih stražnic v tedanji občini Jesenice. Tako se je tega dne vojna v tem delu Gorenjske končala.

Rina KLINAR

URARSTVO IN PRODAJA UR
Roman Beall

Starištevce 19, Valenje
Tel.&Fax: 063/853-948

**Veterani imajo 10 % popust
pri storitvah in 5 % pri nakupu
izdelkov.**

VZOR

Oficir zaradi popadljivosti ni najbolj priljubljen v svoji okolici. Nekoč gre po cesti in vpraša mimoidočega, ki se sprehaja s psom:

»Je vaš pes popadljiv?«

»Ne, lahko vam je za vzor...!«

IN MEMORIAM

VLADU PUCKU V SLOVO

27. decembra 1998 je prenehalo biti tvoje dobro srce. Bili so dnevi, ko so se drugi veselili prihajajočih praznikov, mi, tvoji prijatelji in tvoji najbližji, pa smo se borili z bolečino, ki nam je parala telo. Odšel si tako nepričakovano. Še vedno v mislih pričakujemo, da se boš oglasil, se z nami pošalil samo tako, kot si znal le ti. Vendar to čakanje bo ostala le naša želja.

Bil si eden od mnogih, ki so se leta 1991 postavili v bran domovini. Odšel si v 25. OBŠTO Brežice, kjer si po svojih močeh pripomogel k uspešnemu delovanju oddelka za zveze pri takratnem poveljstvu. O tvojih zaslugah je lepo povedal takratni in sedanjí poveljnik 25. OŠ gospod Ernest Breznikar.

Spomnim se tvojega 50. rojstnega dne, ki si ga dočakal na Rucmanovemu vrhu, prav v času ko je na Prilipah pokalo. Povedal si mi, da tega dne ne boš nikoli pozabil. Ko smo zvečer za kratek čas imeli prosto, smo ti nazdravili in zaželeli še vrsto zdravih let.

Z delom v vojašnici si nadaljeval vse do svoje predčasne upokojitve, nakar si se posvetil svoji družini, vinarstvu ter radio-amaterjem, katere si v Cerkljah uspešno vodil.

Z tvojim odhodom smo vsi, ki smo te poznali, zgubili dobrega in predvsem iskrenega prijatelja. Ostala je praznina, ki je ni mogoče nadomestiti. Odlikovanja Znak veterana, Zvest Sloveniji in Obranili Domovino pa govorijo, da si bil v najtežjem času za Slovenijo tam, kjer te je najbolj rabila. Počivaj v miru, prijatelj.

Franc BAZNIK

LUKA JE ZASPAL....

Težko je napisati karkoli o človeku, ki ti je blizu in ki ga spoštujemo, saj vse, kar bom napisal o našem Luki, ne bo dovolj dobro zanj. Kdo ni poznal najstarejšega člana Predsedstva ZVVS, prejemnika srebrne plakete ZVVS ter stalnega predstavnika Predsedstva ZVVS na

prisegah mladih vojakov v vojašnicah Slovenske vojske?

Sam sem ga poznal, bil mi je blizu in ostal mi bo blizu do konca mojih dni. Prišel je tiho in ponudil svoj čas in svoje srce kot pomoč pri gradnji veteranske organizacije. Ko sem bil sam, mi je ponudil roko, kot mi je ni nihče v tej organizaciji in z veseljem sem jo sprejel. Zaradi njegovega šibkega zdravja v zadnjem času mi je bilo zelo težko prositi ga, naj se ne izpostavlja več stresu in naporom, ki jih je bil deležen na sedežu ZVVS. Dva dni pred njegovim preranim odhodom iz tega sveta, ne pa iz našega

spomina, mi je pripovedoval, kako ga skrbi neodgovorno početje posameznikov v naši organizaciji. Skrbelo me je, saj se je pripravljaval na energičen nastop na naslednji seji Predsedstva.

Luka je zaspal tako, kot si je sam najbolj želel. Na zaprisegi novih vojakov v vojašnici v Šentvidu v Ljubljani, v svečani obleki ZVVS. Zadnje, kar so videli njegove oči, je bila uniforma Slovenskega vojaka ter svobodno nebo samostojne in neodvisne Republike Slovenije.

Ponosen sem na to, da sem poznal človeka, ki je kljub svojim letom iz domoljubnih nagibov ter predvsem zaradi velikega srca, ki ga je imel, storil za našo organizacijo več, kot bi lahko kdorkoli od njega pričakoval. In to veliko srce, v katerem je bilo za vsakogar prostor, ki je dobro mislil, je na koncu popustilo ter se zaustavilo.

Luka, verjel si v naš cilj, da bomo lahko enkrat veterani vojne za Slovenijo ponosni na svoja dejanja iz let 1990 in 1991. Tudi zaradi spomina nate bomo to dosegli kljub dnevnemu nasprotovanju politike oziroma spletkarjenju posameznikov, ki si želijo še za časa njihovega življenja postavljati spomenike za delo, ki so ga opravili drugi.

Drago BITENC
generalni sekretar ZVVS

Jezdeci apokalipse

Ihti osamljena v noči tih,
na nje obrazu lepem bolečina,
joče mati Domovina. Zopet so izdali jo.

Babilonska grešnica in hlapi njeni,
so tujcu se uklonili,
prodali reke, gore, polja žitna,
v verige Slovence so uklenili.

Solzna prosi mati Domovina,
naj vstanejo, ki spijo,
v njenih nedrjih topline,
njih, kateri z ognjem in meči,
so pisali zgodovino,
bojevnike davnine.

Ob svitu prvem noč in dan,
v igri senc in svetlobe,
se polovici neba združita v eno,
jutranja rosa slasti,
na ognjenih konjih strasti,
prihrumijo bojevniki davnine.

Jezdeci Apokalipse,
kot hudournik, besneč vihar,
iz gora v doline se spustijo.

Pod konji kopit, udarci njih meča,
padajo lizuni, hlapi in vsi,
ki so se grešnici predali,
vsi ki so narod svoj izdali.

Njo, Babilonsko grešnico,
v noči polne lune,
na hrast mogočen v gozdnem gaju privezali,
strgali z nje zlato in oblačila,
v čast bogovom Karantanskih jo zaklali,
razkosali, meso psom pozabe so zmetali.

Svobode žejno zver,
prvorojenca boginje Črne,
sina večernega boga Triglava,
s krvjo so njeno napojili,
Panterja, nas zaščitnika so izpustili,
da čuval narod bo in našo mati Domovino.

Darko ERHART

Poganski tempelj

Belina kože v ritmu bobnja valovi,
device čistosti v ognju žari,
boginje Črne nedrjih topline,
tempju prvinske notranje moči.

Po obokih, kamnitih stebrih večnosti,
ples device piše zgodovino,
se združuje s svojo senco,
od nje beži,
v objemu z njo se strast rodi.

Sreca bojevnikov davnine,
njen ples, žrtev, mlada kri, jih oživi,
da besneč vihar se dvigne iz teme davnin,
kot podivjan hudournik v krvavo zoro,
se zlijejo v nižine.

Vihar besnečih mož na divjih konjih,
tepta pod sabo vse, kateri so se tujcu vdali,
z ostrino meča očistijo bujno nje telo,
vseh ki so jo umazali,
in zmečejo v globine brezen vse,
ki so izdali DOMOVINO.

Šele tedaj poleže se besnečih mož vihar,
še le tedaj se vrnejo v objem boginje Črne,
njenih nedrjih topline,
v poganskem templju se bojevniki vrnejo v davnine.

Darko ERHART

Spoštovani veterani in ostali!

V sodelovanju z uredništvom smo se dogovorili, da pričnemo v našem glasilu z novo rubriko: Klub ugodnosti v sodelovanju z veterani in ostalimi, ki jih to zanima, ker imajo svoja podjetja s storitvami ali proizvodi. Vašo dejavnost bo marketing Veterana predstavil v oglasni obliki po veljavnem ceniku (priložen) in vas po preteku oglaševanja vodil v tekočem letu brezplačno v rubriki Klub ugodnosti. Namen Klub ugodnosti pa je, da podjetniki veterani (in ostali) nudijo veteranom cenejše storitve ali nakupe izdelkov na podlagi članske izkaznice enkrat ali večkrat v tekočem letu in odstotku popusta, za katerega se bomo dogovorili in ga objavljali. Če imate v zvezi s Klub ugodnosti še kakšne predloge, vas prosimo, da jih skupaj z izpolnjenim vprašalnikom pošljete na naslov marketinga: MEDIA BOOM, d.o.o., Jakčeva 25, 1119 Ljubljana, za dodatne informacije pa pokličite tel: 061/140-18-64 ali GSM 041/670-485. Vse, ki vas to zanima prosimo, da pošljete izpolnjen vprašalnik na zgornji naslov, prvih pet pa bo imelo še dodaten 10 % popust pri oglaševanju.

Veteranski pozdrav!

Milči ŽGANJAR, Media-Boom d.o.o.

VPRAŠALNIK

- ime in priimek (odgovorne osebe):

• poštna številka _____

• ulica, naselje: _____

• kraj _____

• Naziv podjetja: _____

(sedež podjetja, naslov)

• telefon _____ fax _____

GSM _____

- dejavnost (storitev, izdelki):

- odstotek popusta za Klub ugodnosti: 5 % 10 % 15 %

(obkroži ali vpiši)

Vaš predlog za Klub ugodnosti:

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

glasila »Veteran« ZVVS

Pooblaščenca agencija za trženje:

Media-Boom d.o.o. - podjetje za marketing
Jakčeva 25, 1110 Ljubljana
g. Milči Žganjar, tel./fax: 061/140-18-64

Cenika na velikost oglasnega prostora:

1 cm stopica	- 4.000,00 SIT
1/8 strani	- 25.000,00 SIT
1/4 strani	- 45.000,00 SIT
1/2 strani	- 85.000,00 SIT
1/1 strani	- 160.000,00 SIT

Popusti:

- predplačilo - 10%
- za 3-6 zaporednih oglasov - 10 %
- za 7-10 zaporednih oglasov - 15 %
- za 11 ali več zaporednih oglasov - 20 %

Dodatki:

- barvno 20%

- Člani ZVVS (podjetniki, obrtniki...i.p.) imajo po sklepu Predsedstva ZVVS in Uredništva glasila »Veteran« 20% popusta pri oglaševanju.

Ljubljana-Brežice, 1. januar 1999
gl. in odg. urednik: R. ZORKO

DOKAZ

Na naboru zdravnik vpraša:

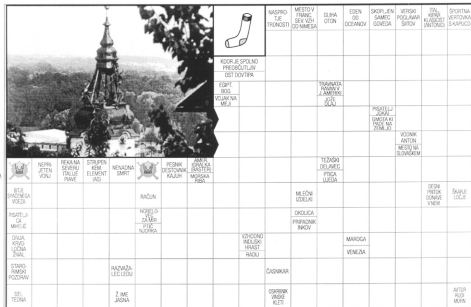
- » Imaš kakšne težave?«
- » Ja, kratkoviden sem.«
- » A lahko to dokažete?«
- » Seveda. A vidite tisti žebelj na drugi strani sobe?«
- » Seveda ga vidim...«
- » No, jaz ga pa ne vidim...«

PROSTI PAD

Podoficer razlaga mladim vojakom:

- » Če kamen z višine spustimo na tla, je to prosti pad...«
- » Kaj pa če ga spustimo v morje?«
- » Ne mešaj pešadijo in mornarico...!«

NAGRADNA KRIŽANKA

Nagradna križanka št. 2:

1. nagrada: hlačni pas ZVVS
2. nagrada: kravatna sponka in manšetni gumbi ZVVS
3. nagrada: obesek za ključke

Rešitve pošljite najkasneje do 10. maja 1999 na naslov:
Uredništvo glasila »Veteran ZVVS«, p.p. 109, 8250 Brežice

Nagrade prejmejo:

1. nagrado hlačni pas ZVVS prejme:
Franco Stefančič, Hrib svobode 4, 6250 Ilirska Bistrica
2. nagrado kravatno zaponko in manšetne gumbje ZVVS prejme:
Darja Slabe, Predoslje 155, 4000, Kranj
3. nagrado obesek za ključke ZVVS prejme:
Ervin Miklavc, Volaričeva 38, 6230 Postojna

Rešitev nagradne križanke iz glasila Veteran št. 6:

ANEKSIJA, PATRONAT, OSAT, DNO, TA, EIS, MEDVEDJEK, AK, ARIANA, ZASTORNICA, MANN, ALTER-NATOR, PTIČKA, BERTA, PALIR, OCEAN, OKER PALACIJ, AKRA, JOLA, ODA, AKT, OM

NAGRAJENCI ANKETE:

Nagrado - obesek za ključke ZVVS prejmejo:

1. **Franz Kocbek**, Užiška 20, Ljutomer
2. **Ivan Čader**, Vrazova 58, Maribor
3. **Janez Plohl**, Deteljica 6, Trzin
4. **Janez Dragoš**, Vojna vas 15 a, Črnomelj
5. **Alojz Šuštaršič**, Robinavor 33, Dravograd
6. **Dušan Koruza**, Tovarniška 3 c, Ajdovščina
7. **Metka Rutar-Pibler**, Alpska cesta 1, Bled
8. **Emil Urbanc**, Kraška 5, Cerkljica
9. **Jože Burgar**, Krajčeva ulica 22, Novo mesto
10. **Ivan Vauče**, Javornik 54, Ravne na Koroškem

ZAMENJANA LJUBEZEN

Ko pride naborbnik k vojakom mu nadrejeni reče:
»Tu ti bo ljubico zamenjala puška.«
»Toda jaz sem imel več ljubic...!«
»Prav, pa boš nosil mitraljez...«

FILATELIJA

Prvi letošnji sklop priložnostnih poštних znamk je posvečen trem temam: maskam, znamenitim osebnostim in voščilnicam.

Brkinski skoromati so četrti pustni lik iz serije maske, v kateri so že izšle znamke s kurenti, cerkljanskimi lav-farji in borovim gostovanjem.

Glavno škoromatov predstavlja v ovčje kožuhe oblečena skupina šem, za katere so značilna še koničasta pokrivala, ki so okrašena s številnimi papirnatimi cvetovi in raznobarnimi trakovi. Namesto hlač imajo oblečene bele spodnjice. Večina ima za pasom obešene kravje zvonce, nekaj šem pa le drobne kragučljčke. Osrednji lik skupine je škopit, grozljiva šema v črnem ogrinjalu, po obrazu namazana s sajami. Na glavi ima klobuk s perutmi kragulja ali vrane. Škopita, v skupini sta običajno dva, imata v rokah velike lesene klešče s katerimi lovita svoje žrtve.

Med znamkami, posvečenimi znamenitim osebnostim iz naše preteklosti, so tokrat izšle: znamka ob 150. obletnici rojstva pravnika, geografa in politika Petra Kozlerja, 100. obletnici rojstva akademika dr. Božidarja Lavriča, 125. obletnici rojstva slovenskega generala in pesnika Rudolfa Maistra in 150. obletnici smrti najpomembnejšega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna.

Peter Kozlerje znan predvsem kot politik, ki se je zavzemal za pravice Slovencev v takratni Avstriji. Raziskoval je meje Slovencev v Istri, na Goriškem, Koroškem in Ogrskem, predaval o slovenskih jezikovnih mejah in izdal znameniti Zemljovid Slovenske dežele in pokrajin.

Dr. Božidar Lavrič je s svojim bogatim znanjem in izkušnjami vnesel v kirurgijo v Sloveniji, po drugi svetovni vojni, številne spremembe. Sodelovali je pri ustanovitvi transfuzijskega zavoda, posodobil anestezijo in s tem prispeval k hitrejšemu razvoju kirurgije prsne- ga koša ter kirurgije srca in ožilja. Ob kirurgiji srca je uvedel še plastično kirurgijo ter razvijal travmatologijo in nevrokirurgijo. Za svoje delo je dobil številna priznanja, tako doma kot v tujini.

Rudolf Maister je poznan predvsem po odločnih in uspešnih dejanjih v Mariboru po razpadu Avstro-Ogrske: mobiliziranje slovenske vojske in ustanovitev mariborskega pešpolka, razorožitev nemške zelene garde (Schutzwehr) 23. novembra 1918 ter odstranitev nemškega župana in nemškega mestnega sveta v Mariboru. Maister je bil tudi pesnik, slikar samouk in zbiralec knjig. Izdal je dve pesniški zbirki Poezije (1904) in Kitica mojih (1929), pisal pa je tudi zgodovinske članke o prekratnih dogodkih v Mariboru.

France Prešeren, eden najvidnejših evropskih roman-tikov, je za Slovence posebnega pomena. V nasprotju z ostalimi znamenitimi osebnostmi praznujemo obletnico njegove smrti in ne rojstva. Izvor tega sega v čas NOB, ko so obletnico smrti najpomembnejšega slovenskega pesnika razglasili za slovenski kulturni praznik; danes je celo državni praznik. Po njem se imenujejo najpomembnejše nagrade za kulturno dejavnost, ki jih vsako leto podeljujejo v Sloveniji in kitica iz njegove pesmi Zdravljica je bila izbrana za slovensko državno himno.

Voščilna znamka je posvečena ljubezni in prijateljstvu. Poleg običajne vloge, dokazila o plačani poštadini, ima še dodatno; sporočilo ljubljene osebi, naj bo to pismo ali voščilnica, bo naredila še prijaznejšo. Zaradi tega ni omejena na uporabo ob praznikih kot sta Valentinovo in Gregorjevo, ampak vedno, ko želimo komu sporočiti, da ga imamo radi.

Pripravil: Bojan Bračič-Pošta Slovenije d.o.o.